

OBERON
presenteert:

MARVEL
COMICS

CONAN

DE BARBAAR

NR 4

CONAN DE BARBARE

©Tales of Suspense, Conan the Barbarian 1973/1974,
by Marvel Comics Group, New York.

©1980 by Oberon b.v., Haarlem. All rights reserved.

The characters included in this issue and the distinguished likeness
thereof are properties of the Marvel Comics Group, and this
publication is under license from the Marvel Comics Group.

ISBN 90 320 3524 X

REPRESENTED BY WAVERY PRODUCTIONS, DEN HAAG/ESSEN.

INHOUD:

- 5 DE HAND VAN NERGAL**
- 24 DE SCHADUW IN DE TOMBE**
- 43 DE VUURWINDEN VAN KHITAI**
- 62 DE ZEVEN MAGIËRS EN DE DOOD**
- 81 DE VERLEIDING IN DE VLAMMEN TOREN**
- 100 DE VREEMDELINGEN UIT DE RUIMTE**
- 105 HET HELLEGEBROED VAN KARA-SHER**
- 124 PAS OP VOOR GESCHENKEN UIT HYRKANIË!**
- 141 DE DWALENDE PLANEET**
- 144 HET GOUDEN SKELET**
- 147 DE VLOEK VAN DE GOUDEN SCHEDEL**

STAN LEE
PRESENTEERT: CONAN DE BARBAAR

DE HAND VAN NERGAL

Op het slagveld
blikkeren de zwaar-
den en glinstert het
bloed, dat rijkelijk
vloeit.

Hier heeft het leger van
Koning Yildiz, waarin
Conan als huurling mee-
vecht, vijf lange uren slag
geleverd met de gepantser-
de legioenen van Munt-
hassem Khan, de opstan-
dige Satraap uit het noor-
delijke Turan .....

DOOD HEM,
JULLIE
HONDEJONGEN!

Hij is dan wel een
woeste barbaar, maar
hij is óók alleen!

Ja, hij is alleen.....Hij kwam te paard naar het slagveld en bij de eerste aanval verloor hij zijn rijdier.

Nu strijdt hij alleen. Afgesneden van zijn makkers!

Eén man... met een door de zon gebruid lijf en spieren die geoefend zijn in het gevecht met de wolf en de panter!

Als zo'n man, met al zijn brute kracht, alleen op een heuvel staat.....

... kan hij een heel leger aan!

Pak aan, rebellen, en vlucht maar terug naar de vlakte waar je misschien nog een kans hebt!

In Cimmerie, waar ik vandaan kom, is één vrouw meer waard dan jullie allemaal!

Conan's razende ogen schieten vuur, zijn stem is een donderende grom als hij verder buldert.....

Vluchten jullie voor schaduwen?

Daarnet vochten jullie nog als hongerige panthers!...

...en nu vluchten jullie als lafaards!

Ik ben er trots op een Barbaar te zijn en niet een slappe stedeling zoals jullie die kruipen voor vleermuizen!

Even houdt hij ze tegen.... even maar....

Dan werpt een gevleugelde nachtmerrie zich op Conan.....

....en de soldaten vluchten weer in wilde paniek.....

Het fluitende staal splijt de zwevende fantoom in tweeën....

Maar het ding heeft geen lichaam, dus.....

BIJ ISHTAR EN MITRA!

Dan wordt het zwaard steenkoud in zijn handen; zo koud als de ijzige stromen die tussen zwarte sterren zweven....

En het valt uit zijn krachtige vingers.....

Het vleermuis-ding krijgt weer vorm.....

....zijn ogen gloeien als vurige kolen in de weerzinwekkende kop.....

....en vervullen Conan met angst!

Het ding zweeft naderbij, terwijl het Conan's bijgelovige angst genietend opslurpt.

Conan wil zijn zwaard pakken....

...maar het is koud.

Zó koud!

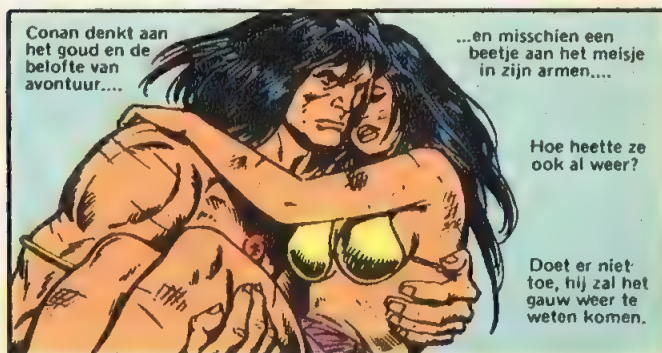

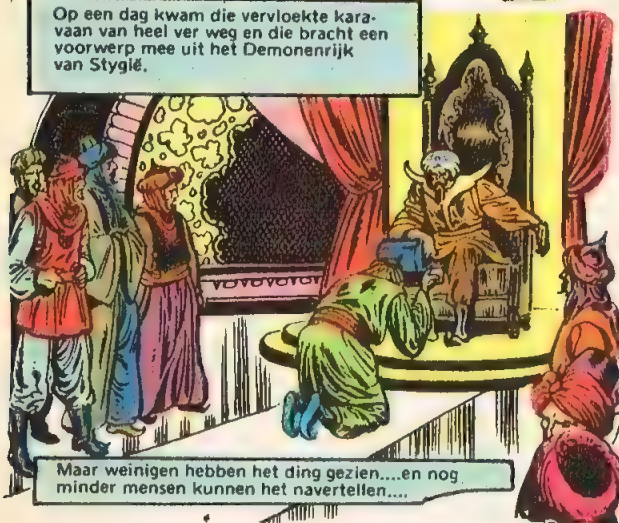

Met de grote handelskaravanen reden altijd zijn medewerkers mee, die voor de privé-verzameling van Munthassem Khan zeldzame en vreemde rariteiten meenamen.

Want Munthassem Khan regeerde niet alleen, hij hield zich met zijn grote verstand ook bezig met interessante en bizarre oudheden.

Op een dag kwam die vervloekte karavaan van heel ver weg en die bracht een voorwerp mee uit het Demonenrijk van Styglé.

Maar weinigen hebben het ding gezien....en nog minder mensen kunnen het navertellen....

Vanaf die dag was onze vorst veranderd! In plaats van zachtmoedig, werd hij wreid, van genadig werd hij meedogenloos!

Iedereen die ook maar even mopperde, werd opgepakt....

...en niemand zag ze terug...!

Vreemde machten beschermden hem tegen degenen die hem wilden ombrengen....

En een vreemd rood licht gloeide in de toren, waar hij, zo vertelde men, een tempel had ingericht ter ere van een duistere en wrede god...

Intussen heerste de verschrikking in de straten van Yaralet, alsof de dood uit de hel was gekomen!

Er deden verhalen de ronde over nachtelijke inbraken, over kreten van mensen gevolgd door stilte....

...en allemaal vanwege dat ding....

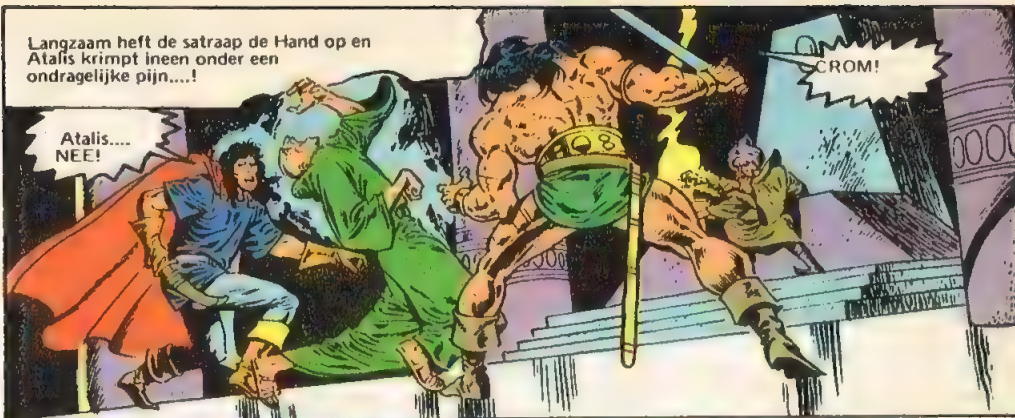

Langzaam heft de satraap de Hand op en Atalis krimpt ineen onder een ondragelijke pijn....!

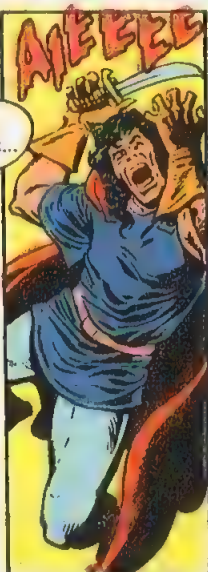
Atalis....
NEE!

CROM!

En nu jij,
Than....

Eerst
zal ik...

Maar nu springt Conan
als een panter naar voren.
Zijn dodelijke zwaard
klaar om toe te
slaan!

Hij heeft de eerste tree al bereikt
voordat de vorst iets kan doen.
Hij heft zijn zwaard... Munthassem
Khan zwaait met de verschrikkelijke
Hand....

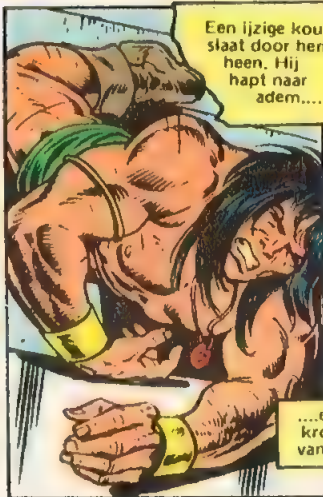

...en het zwaard wordt
weer ijskoud in zijn hand

...en even later valt
het uit Conan's
krachteloze vingers!

Een ijzige kou
slaet door hem
heen. Hij
hapt naar
adem....

Het hart van
Tammuz
geeft wel....

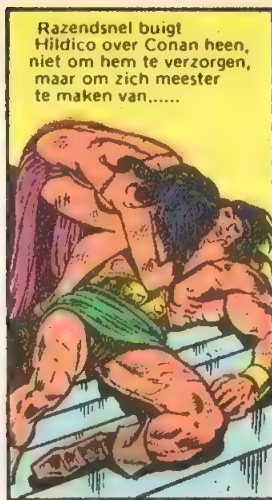
....bescherming,
als je het inaar
weet te gebruiken!

Maar dat
weet jij
niet, hè?

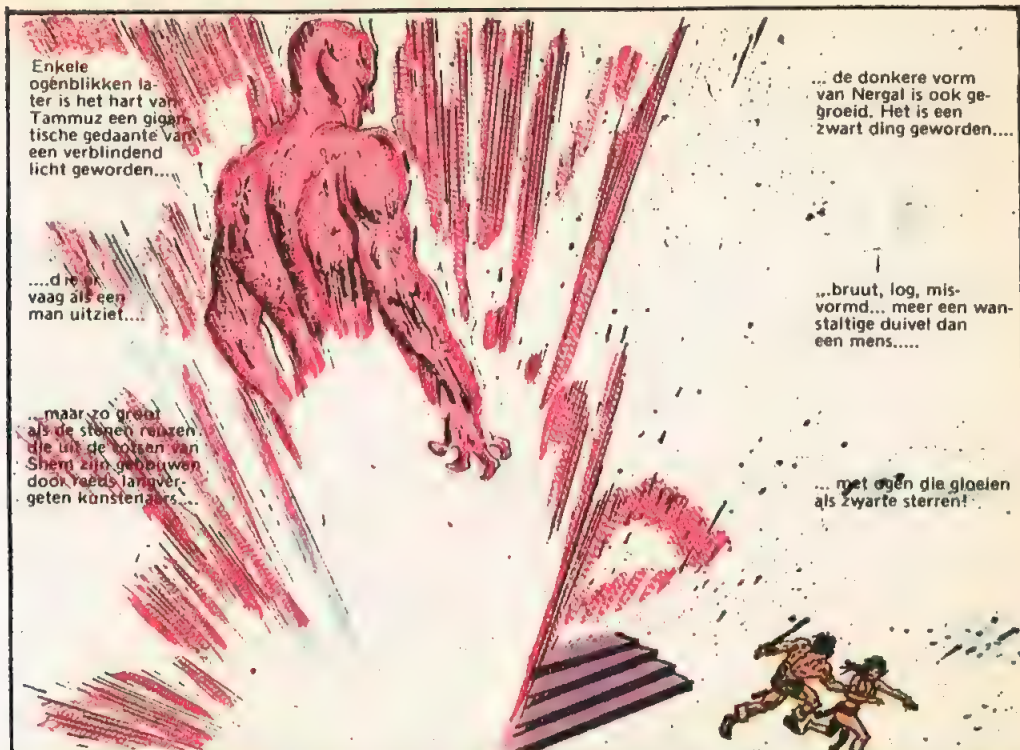
....en
kronkelt
van pijn!

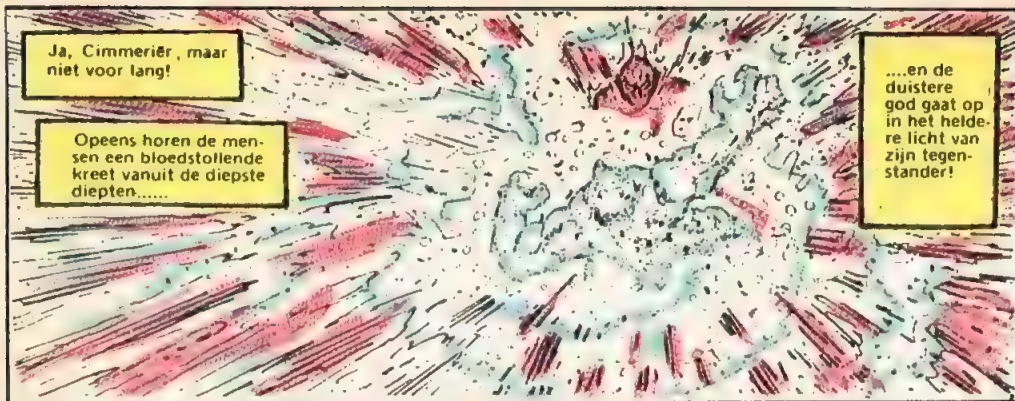

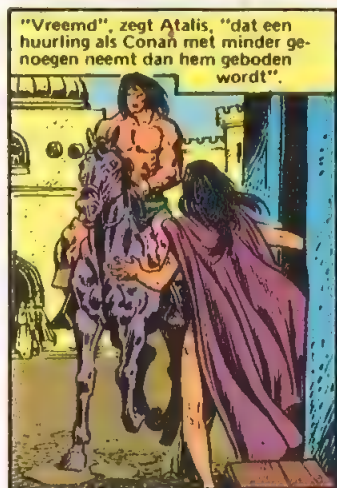

Wat is er gebeurd met de monsterlijke vorst?

STAN LEE PRESENTEERT: CONAN DE BARBAAR

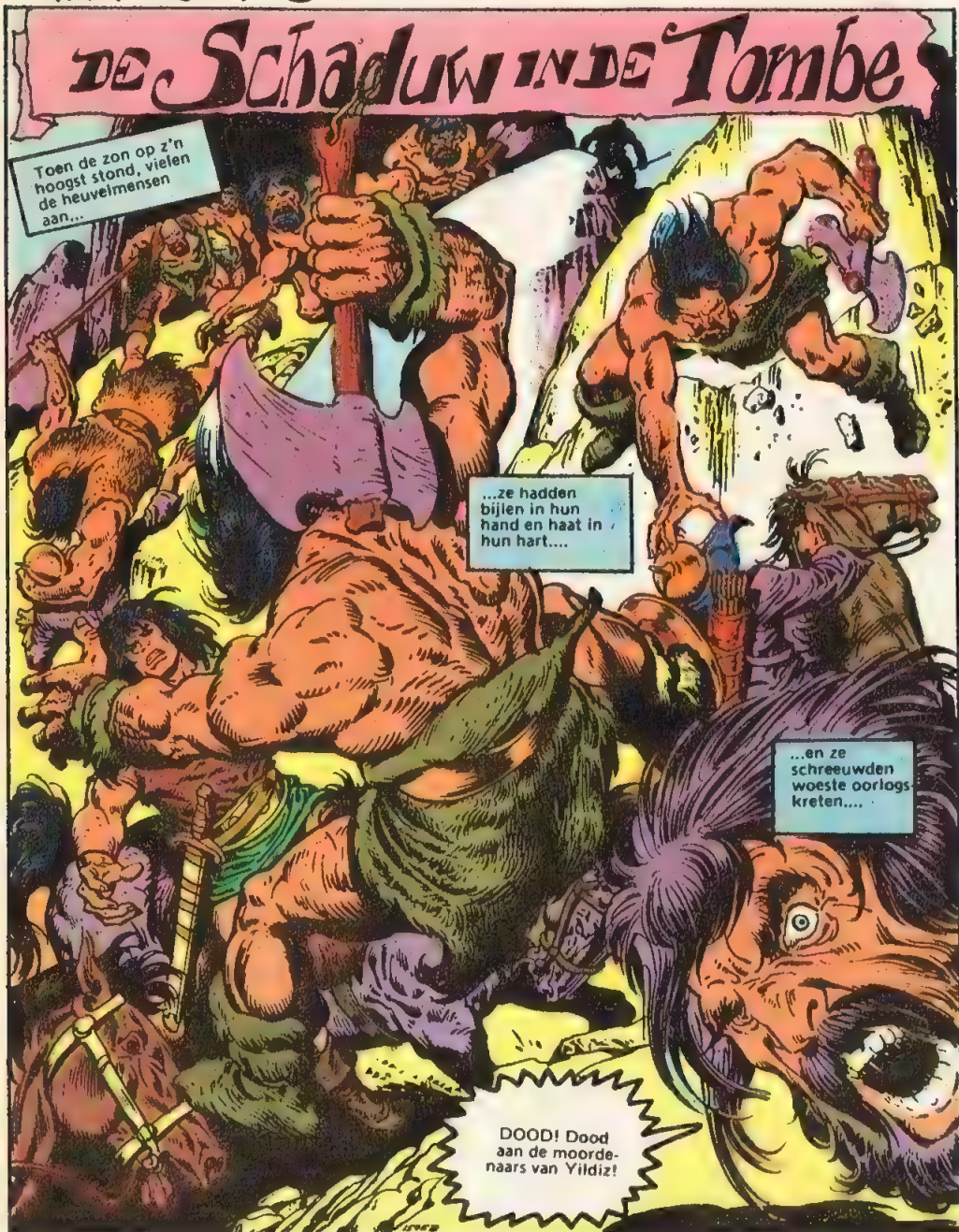
DE SCHADUW IN DE TOMBE

Toen de zon op z'n
hoogst stond, vielen
de heuvelmensen
aan...

...ze hadden
bijlen in hun
hand en haat in
hun hart....

...en ze
schreeuwden
woeste oorlogs-
kreten....

DOOD! Dood
aan de moorde-
naars van Yildiz!

Conan, die zich vooraan de Turaanse gelederen bevond, begint het gevecht op zijn eigen manier....

...met een snel getrokken zwaard dat hij in het schreeuwende lijf van een heuvelman plant...

...de schok doet beide mannen in het zand bijten waar....

...Conan onmiddellijk zijn zwaard uit het levenloze lichaam trekt... weer opstaat...

...en met een wilde blik de slachting om hem heen bekijkt.

De Turaniërs waren met opgeheven hoofd het land van de rebellerende heuvelstammen binnengereden.

Zo zouden ze het land niet verlaten.

Een frontale aanval hadden ze niet verwacht...

...en ze waren in de minderheid...

Dat betekent dat Conan hard moet werken voor zijn loon.

Kom op, honden! Laat 's zien wat jullie kunnen.

...tegenover iemand die voor zijn geld moet vechten!

Niet de makkelijkste manier om zes aspers per maand te verdienen.

Dan klinkt boven het wapengekletter de stem van Kapitein Malthuz...

Ze zijn met tevelen, mannen!

Terugtrekken in de heuvels!

Malthuz met z'n zijden mantel, is van zeer edele afkomst.

Malthuz had nota bene eerder op de dag grapjes gemaakt over de rebellen... hoe hij ze naar zijn pijpen zou laten dansen.

Kapitein... die duivels zijn toch beter thuis in de heuvels dan wij?

Twijfel jij aan mijn bevel, kerel?

Trouwens, er is daar een engte waar maar één man tegelijk door kan.

De Kapitein heeft werkelijk hart voor z'n mannen...

Hij blijft zelfs achter om Conan te waarschuwen.

Terugtrekken, Cimmerier! Eén dode heuvelman méér zal ons niet helpen...

...als jij gedood wordt door één van hun heidense dolken.

U hebt gelijk.... Kapitein.

Kapitein! Als we daar nou 's doorheenkropen?

Ben je GEK? Die rotsen liggen los op elkaar...

Een misstap en het is onze grafsteen...

Hierin, mannen! Dit is een natuurlijke grot....

Vanhieruit kunnen we een heel leger aan!

Vanmorgen waren we zelf nog een leger...

Die woorden klinken als verraad. Maar voor deze keer heb ik niets gehoord.

We hebben tijd nodig.... om onze wonden te verbinden en een aanval voor te bereiden.

Nou, die heuvelmannen zullen wel op hun benen staan te trillen van ons!

Stilte! De volgende die zo iets zegt, rijg ik aan mijn zwaard!

Dit is Yildiz's oorlog, niet de onze....

Conan slaat Malthuz met een bezorgde blik in z'n ogen gade... hij heeft het gemompel van de jonge kapitein niet te horen om te weten dat de kapitein zich zorgen maakt.

Toch hoort hij het:

Die Toruk heeft een grotere reikwijdte dan ik...

Ik zal toverkracht in mijn zwaard moeten hebben om die duivelse reus aan te kunnen....

Maar toverzwaarden bestaan niet!

'Toverzwaarden bestaan niet!', die woorden rakelen oude herinneringen op bij de in gedachten verzonken Barbaar.

Herinneringen die plotseling levend worden....

Overpeinzingen: als een onervaren jongeman verliet hij zijn stam in Cimmerie en ging naar het noorden om zijn fortuin te zoeken in de eindeloze grensoorlogen tussen Aesgaard en Vanaheim.

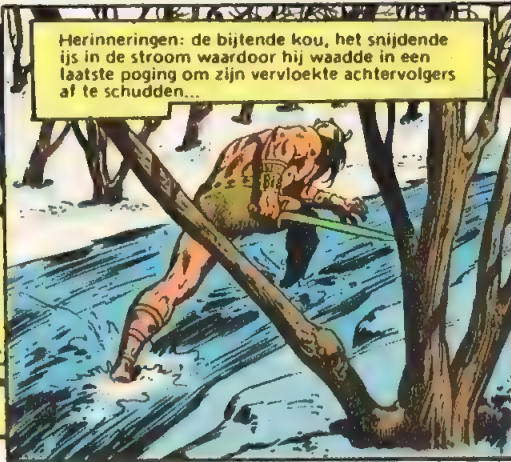
Beelden: de bloeddorstige clan van Vanr die zijn zinnen gezet had op zijn zwaard en zijn huid...

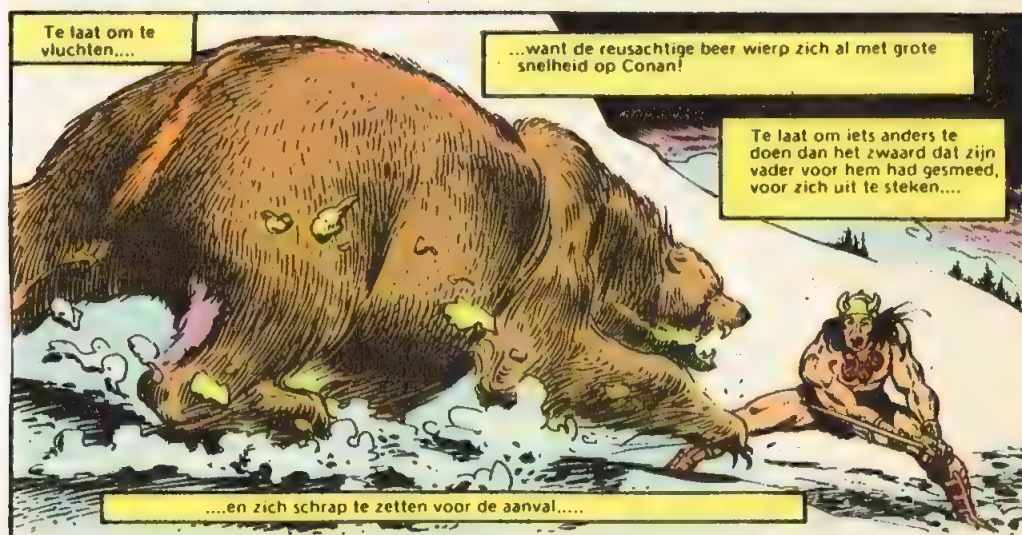
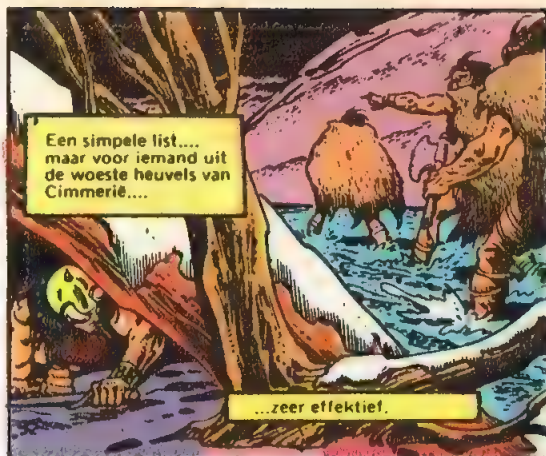
Visioenen: hoe hij eruitzag, koud en halfnaakt, zonder mantel om sneller vooruit te komen...

Herinneringen: de bijtende kou, het snijdende ijs in de stroom waardoor hij waadde in een laatste poging om zijn vervloekte achtervolgers af te schudden...

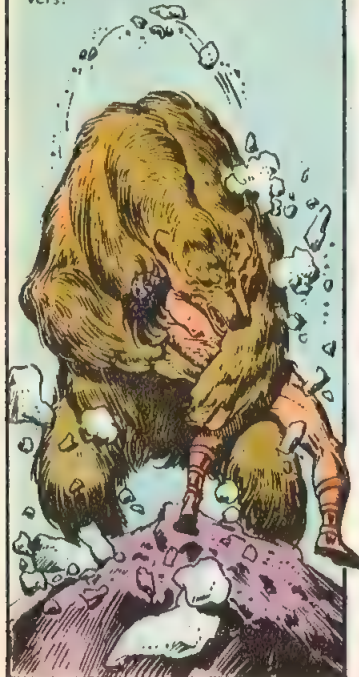

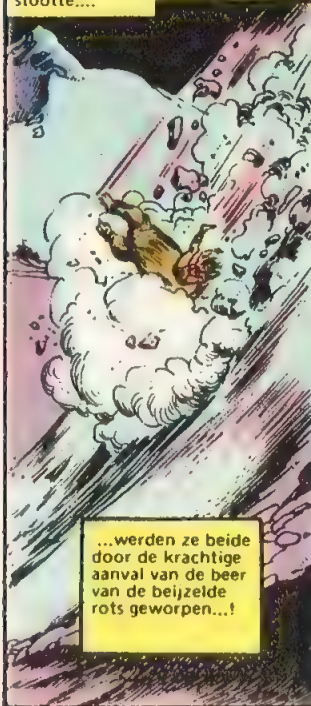

... en misschien zou Conan nu te weten komen of er een hemel is voor dakloze Cimmerische zwervers!

Terwijl Conan het zwaard tot aan het heft in de beer stootte....

... werden ze beide door de krachtige aanval van de beer van de bejzelde rots geworpen...!

Met een donderend geraas kwam de beer even voor Conan op de grond terecht...

...en de dikke laag ijs begaf het onder het geweld.

Uren later werd de flink door elkaar geschudde jongeling verward wakker....

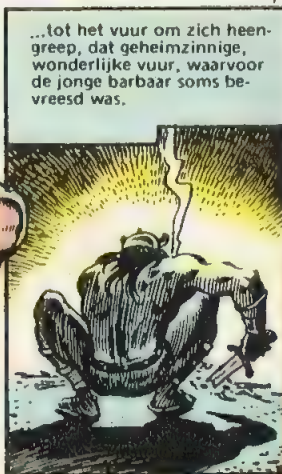
Hij voelde de ruwe vacht tegen zijn been en zag dat monsterlijke kadaver naast hem...

Zo, beer...

...er zat dus toch een hart onder al dat vet!

En wat zag hij...!

Bij Morrigan, Macha en Ne-main! Wat is dit voor een plek?

...een kamer door mensenhanden gemaakt... allemaal halfvergane gordijnen...

Maar de wilden van de Noordelijke landen konden toch niet zo mooi steenhouwen?

Conan's kleine vuur zorgde voor het enige licht in de duisternis catacombe...

Maar het was voldoende om aan de andere kant iets te zien...

...glinsteren, iets van metaal.

Conan liep de duisternis in zoals een zwemmer een zee met haaien inschuift...

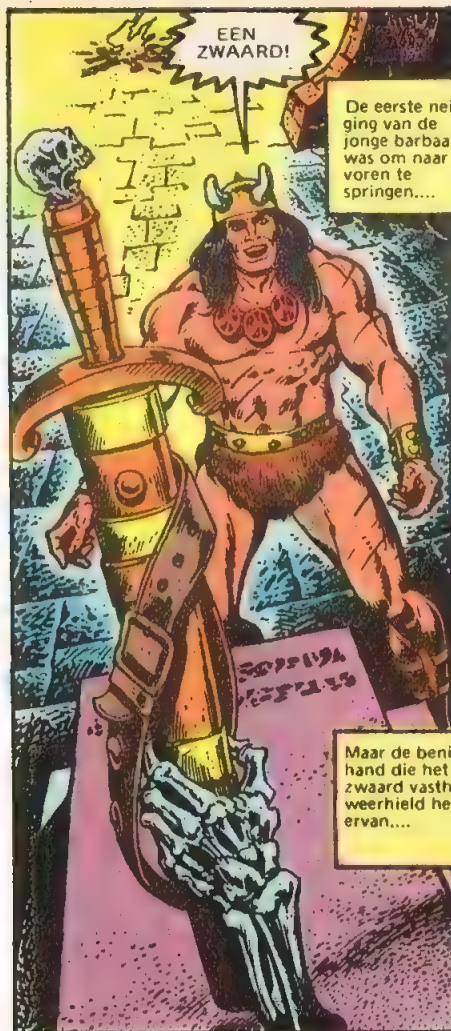
Zijn haren gingen recht overeind staan toen hij zag wat zich daar bevond!

Een of ander gebeeldhouwd monster....

...een grafsteen met inscriptie...

...en bovenop de steen, de hand van een geraamte, waarin....

EEN
ZWAARD!

De eerste neiging van de jonge barbaar was om naar voren te springen....

Maar de benige hand die het zwaard vasthad, weerhield hem ervan....

Toch, de wil tot overleven was sterker dan zijn angst voor het onbekende...

Dus liep hij op het geheimzinnige zwaard af, tot hem iets opviel....

Symbolen, uitgehouwen uit de steen!

De ouderen van onze stam hebben verteld van dat vreemde iets dat men schrijven noemt.

Misschien is het een waarschuwing.... om het zwaard met rust te laten.

Toch heb ik dat zwaard met zijn doodskop nodig, dus....

JA!
Bij Crom, ik neem het!

Terwijl Conan sprak, vormde zijn gepierde gestalte lange zwarte schaduwen op de achterliggende muur.

Toen voelde hij opeens de aanwezigheid van een naamloos en gruwelijk wezen in de tombe.....

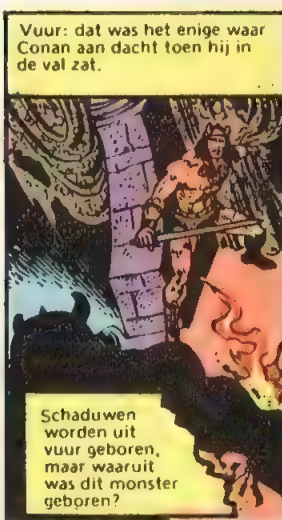
Het graf was opeens nog kouder geworden, alsof een ijzige wind uit de hel was opgestoken.

Het is een waar woord: als een krijger voor zijn leven vecht...

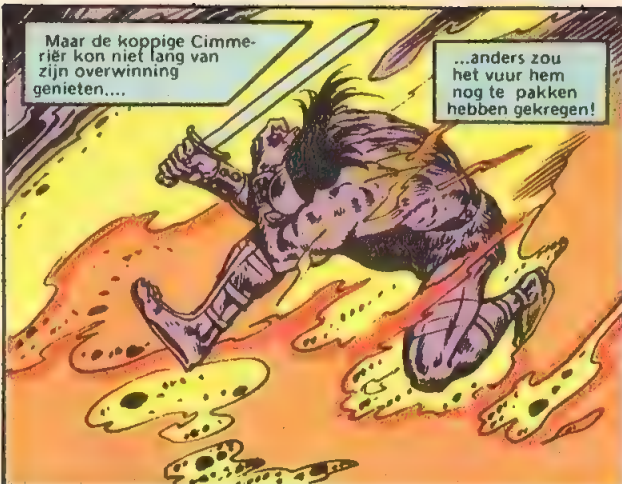

Want waar alleen oogverblindend licht is...

...daar kunnen geen schaduwen zijn!

Maar de koppige Cimrier kon niet lang van zijn overwinning genieten....

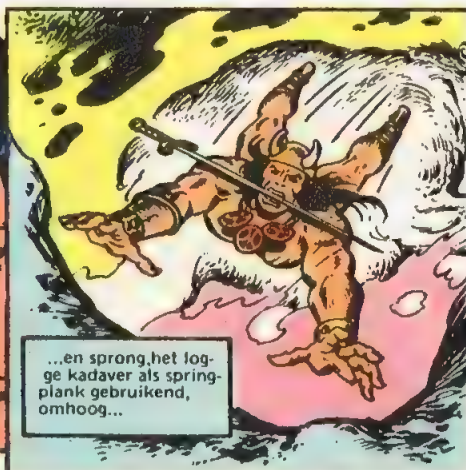

...anders zou het vuur hem nog te pakken hebben gekregen!

Instinctief sprong hij op de dode beer en keek even naar de vlammen die de kamer vulden.

Toen spande hij zijn spieren...

...en sprong het logge kadaver als springplank gebruikend, omhoog...

...in veiligheid.

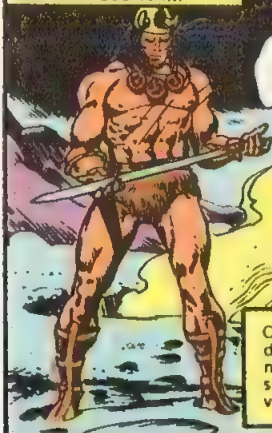
En terwijl rook, donkerder dan de nacht, opsteeg uit de eeuwenoude tombe en Conan zijn pijnlijke wonden wreef met koele sneeuw...

...dacht hij aan het zwaard dat hij zo slim had verkregen.

Conan heeft nooit geweten, dat het de Tovenaar-Koning van Hyperborea was geweest die de graf-tombe voor zijn gebeente had laten bouwen...

...in de tijd dat Hyperborea een geducht rijk was en niet een woest land met ruwe inwoners.

Conan wist alleen dat zo'n zwaard gemakkelijk weer slechte toverij kon veroorzaken...

En hij besloot dat géén zwaard beter was dan een ver-vloekt zwaard...

...en hij gooide het terug in het gat, zodat wellicht een onverstan-diger per-soon het kon vinden...

Maar toch, zou het leven niet heel anders, beter zijn geweest, als hij het zwaard had gehouden?

Zo mijmert Conan, als...

Het uur van zonsondergang aanbreekt!

En daar is de kampioen van de Heuvelstam. Hij zwaait met zijn wapen!

Hé! Kom uit je hol, konijnejong!

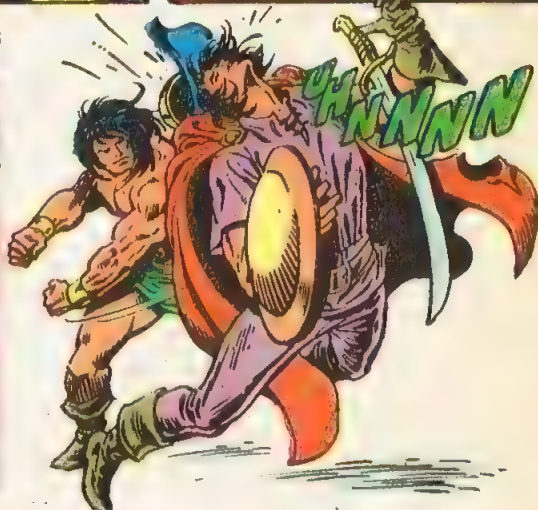
Bij de Gor-del van Ish-tar! Hij is reusach-tig!

Of moet ik je bij je haren eruitslepen? Lafaard!

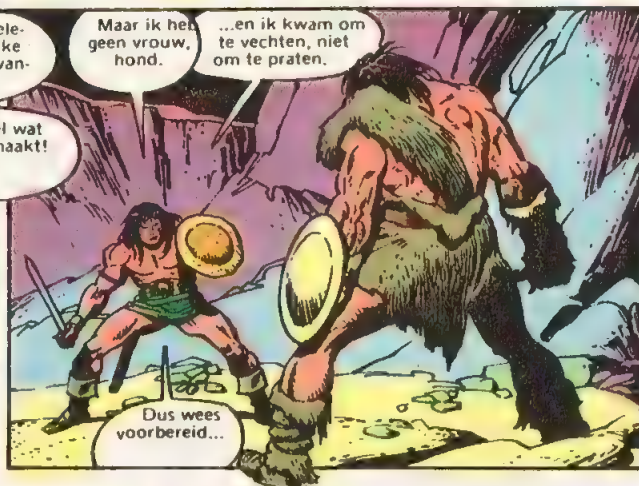
Ik moet met hem vechten op leven en dood!

Als we verliezen of ons terugtrekken, zullen alle gewesten hun ver-raderlijke opstand steunen.

Opzij! Het is de plicht van de Kapitein om...

...en bijna...

hetzelfde doet met Conan...!

Op de richel daarboven kijken de soldaten van Aghrapur grimmig zwijgend toe. Ze weten dat daar beneden hun lot wordt bezegeld....

...terwijl de opstandige Brethren donderende oorlogskreten slaken.

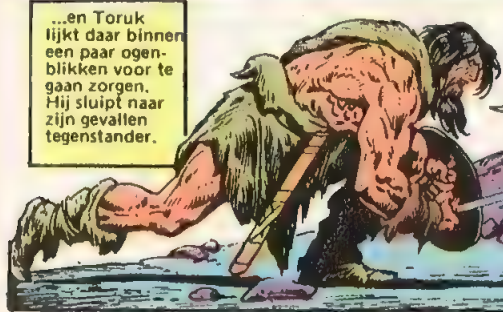
Behalve hun leider Hobar.

Voor hem is het gevecht pas voorbij als Conan's schedel gespleten is...

...en zijn bloed de grond rood heeft gekleurd...

...en Toruk lijkt daar binnen een paar ogenblikken voor te gaan zorgen. Hij sluipst naar zijn gevallen tegenstander.

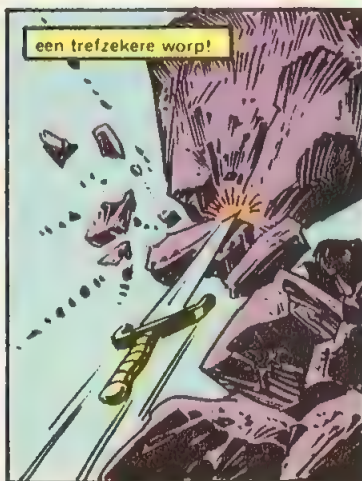

Puh! Je valt me tegen Noordlander! Ik had gehoopt op een beter gevecht.

Maar je bent niets meer dan een stadse wekeling!

Zijn doel is bereikt.

Met donderend geraas, alsof het heelal in elkaar stort, komen de rotsen naar beneden. Conan springt snel weg om de brokstukken te ontwijken.

En Toruk, die te groot en te log is om Conan's voorbeeld te volgen, kan alleen maar toekijken als de messcherpe rotsen recht op hem afkomen...

...alleen toekijken...

...en weggevaagd worden, als een gewichtloos veertje in een storm...

...om onderaan de heuvel door verpletterende rotsblokken begraven te worden.

lange momenten gaan voorbij

De hand met het zwaard heeft nog even...

en beweegt dan niet meer.

Dan komt er een man uit de puinhoop tevoorschijn, met builen en schrammen...

...maar levend!

Conan, de Cimmeriër!

De rebellen kijken toe. In elk ander geval was zijn list gemeen spel geweest.

Maar hij vecht volgens de eigen regels van de Heuvelstam. En daarbij telt alleen, welke van de twee mannen na het gevecht nog rechtop staat.

Die man was Conan en daarom draaien de rebellen zich zonder een woord om en keren terug naar hun donkere, onheilsPELLende heuvels.

Eens zullen ze weer strijden tegen Aghrapur...

...maar vandaag niet.

Ook de overwinnaars zijn niet al te gelukkig als ze hun wonden verzorgen en hun doden begraven.

En Conan vraagt zich af, terwijl hij het bloed van zijn mond veegt:

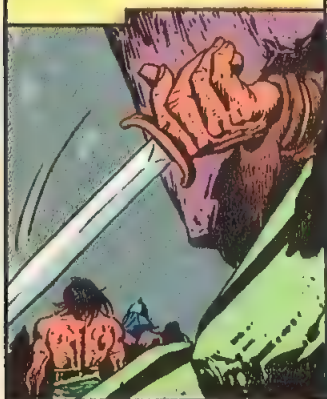
Zou het achteraf allemaal toch niet gemakkelijker geweest zijn, als hij het zwaard had gehouden, dat hij in het wilde land tussen Aesgaard en Vanaheim had gevonden?

Zou het echt iets hebben uitgemaakt in de afgelopen jaren?

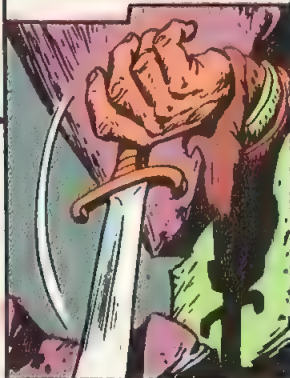
Zou het hem hebben geholpen in een dodelijk gevecht met een mens of een monster?

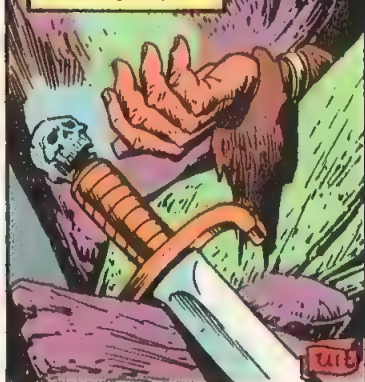
Conan zal het nooit weten...

...maar ergens voelt Conan, dat het hem niet zou....

...hebben geholpen.

STAN LEE PRESENTEERT: CONAN DE BARBAAR

Tekst:
ROY THOMAS

Tekeningen:
JOHN BUSCEMA & ERNIE CHUA

Kleur:
GLYNIS WEIN

In het oosterse Khital, waar de ondergaande zon de hoge gracieuze torens van de stad Wan Tengri in een rode gloed zet...

...klinkt een zoet, door-
dringend geluid bij het in-
vallen van de schemering...

En de mensen haas-
ten zich van de
straat, terwijl ze
hoogst naar de
hoogste toren
van de stad
kijken...

...ze trekken zich terug in hun huizen.

Schiet op!
Schiet op!

De vuurwin-
den kennen geen
genade!

Op het grote meer
dat de stad
omringt...

...halen vissers snel
hun netten op en ook
zij haasten zich met
hun fraaie schepen
naar de haven.

Ook de hondsmoeie slaven, die de
hele dag gezwogen hebben, haasten
zich met hun vracht de stad in. De
zweepen van hun bewakers kunnen ze
nauwelijks nog sneller doen rennen.

Opschie-
ten, tuig!
Hebben
jullie van
de Lotus
droom ge-
snoeven?

Geven jul-
lie niets
om het
leven?

Ondertussen beweegt een osse-
wagen zich langzaam naar de
stadspoort aan de zuidkant van
de stad.

Vlug, jullie broeders van
de achterlijke ezel...

...voordat de duivelwin-
den opkomen vanuit de
Kara-korum, de woestijn
van het zwarte zand!

De man lijkt alleen...

Toch fluistert hij met bijna onbe-
weeglijke mond.

Het zal op
het kantje zijn
Cimmeriër...

...op het
kantje!

En vanuit de hoog opgetaste wol komt een gesmoord antwoord:

Het kan mij niet snel genoeg gaan bij Crom!

Die zogenaamde Duivelswinden kunnen niet heter zijn dan jouw wol!

Barbaar! Omwille van de Olfantgod, hou je mond!

Bij Wan Tengri heeft zelfs de wind oren!

Voordat Conan kan antwoorden, draagt de wind een dunne en sissende stem aan...

Schiet op, slaven... of voel de hete adem van de Vuurwind!

Ik hoor u en gehoorzaam, meesters!

We zullen zo moeten stoppen bij de Zuidpoort, Cimmeriër...

...dus hou je gedelsd, als je leven je lief is!

Goed. Maar als ik die krel vind die me in slaaf noemde...

Gegroet, uitverkorenen van Cheng-Ho, de maangodin.

Ik heb vanavond alleen schapewol aan te geven, dus...

Niet zo snel, hond van het achterland!

Je wilt wel al te graag deze poort voorbij.

Laten we eens zien of je echt alleen bent.

Als ik even in de wol prik...

...dan weten we het gauw!

Welnu, gezegende van Li-Kung, de dondergod, ben je tevreden?

Nog niet tuig. Hou je gekwebbel voor je...

...dan probeer ik het nog één keer!

Jij bent minder smerig dan je wol, koopman, anders hadden we wel geschreeuw en gekerm gehoord.

Naar binnen, vooruit... En vergeet de wacht niet als je morgen verder trekt.

Dat zal ik echt niet.

En ook Conan zal de wacht aan de Zuidpoort niet vergeten, dat zweert hij.

Hoewel zijn krijgers-instinkt om wraak roept, moeten andere dingen eerst afgehandeld worden.

...zijn opdracht...

...zijn opdracht die begon met een haastige maaltijd in de Turaanse hoofdstad Aghrapur, enkele weken terug...

Zo, mijn vriend... Conan heette je toch?

Kapitein Malthuz vertelt me dat je dapper gevechten hebt tegen de heuvelstammen.

We hebben mannen als jij nodig, nu Prins Yezdigerd zoveel Turaniërs heeft opgetrommeld voor zijn leger van het Oosten.

Hm, niet slecht als je van gespierde wilden houdt.

En jij ziet er stevig uit, niet waar Amytis?

Dat doet me plezier, als commandant van het garnizoen.

Je was er nooit vies van, vrouw.

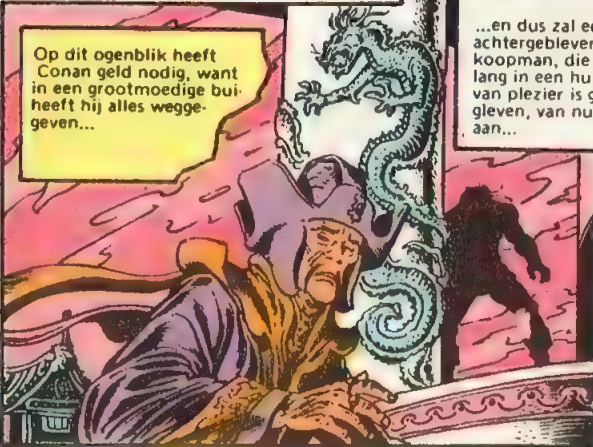
Toch voelt Conan zich heel wat minder zeker dan hij lijkt, want de vuurwinden die stad na zonsondergang verlichten, jagen de bijgelovige Barbaar angst aan.

een vlammenzee die blijkt voort te komen uit de hoogste toren van Wan Tengri.

Op dit ogenblik heeft Conan geld nodig, want in een grootmoedige bui heeft hij alles weggegeven...

...en dus zal een achtergebleven koopman, die te lang in een huis van plezier is gebleven, van nu af aan...

...altijd opletten wat er boven hem gebeurt!

Maar weer klinkt dat sissende gefluister terwijl de vuurwinden langzaam dalen...

Blijf waar je bent, slaaf, tot de nacht je komt halen!

En half-verlamd van angst gehoorzaamt Conan bijna...

...tot...

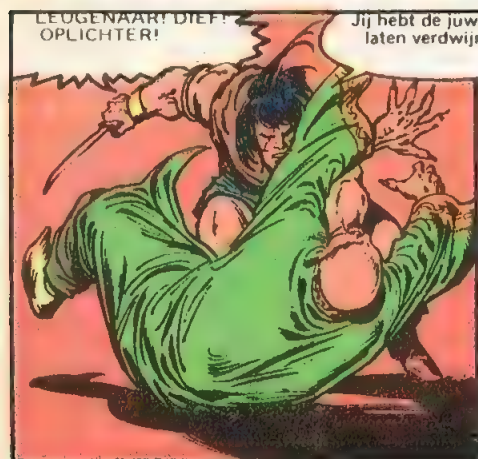
Nee! Als tovenaars met vuurwinden konden doden, zouden ze dat al gedaan hebben!

Zo niet, dan wacht ik niet op hun krijgers!

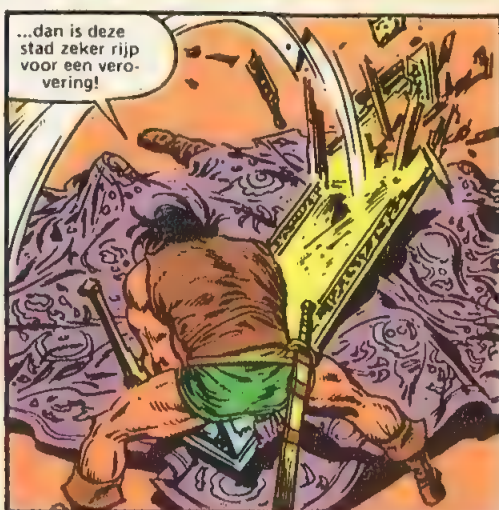

Deze keer bewegen de soldaten niet meer. Conan kijkt de kamer rond, Tsien Hui is verdwenen...

Met zijn scherpe gehoor vangt Conan het geluid op van een zachtbruisende fontein achter een lichtbewegend gordijn.

Er hangt de geur van wierook en muskus...

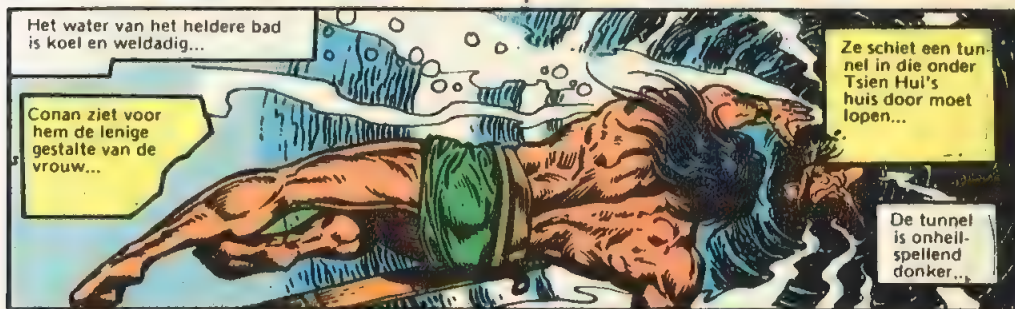
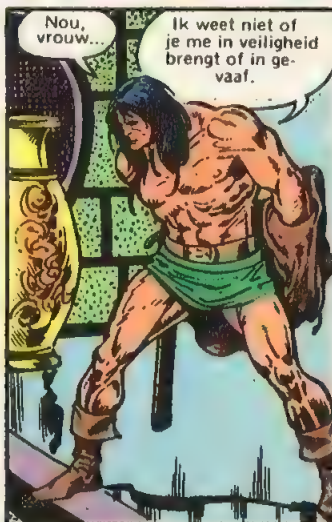
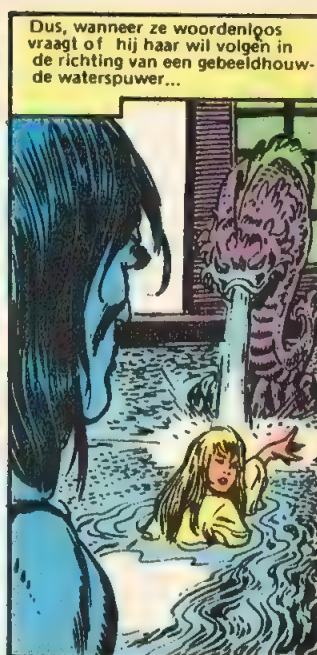
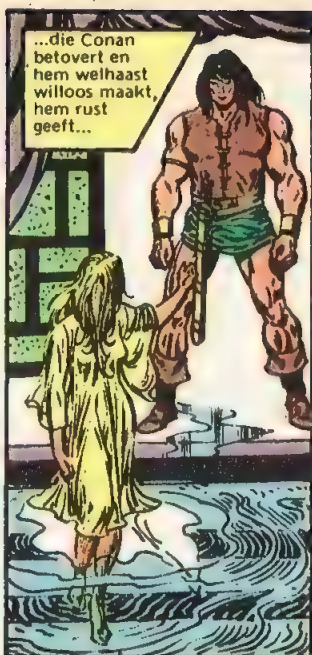
...en die waarneming geeft een nieuwe betekenis aan de gesluierde gestalte die zich verbergt tussen de sappige geelgroene bamboe-palmen...

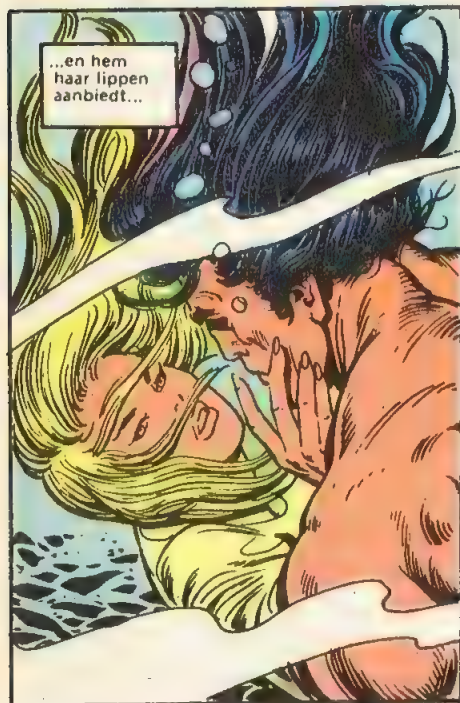
...en bijna onmerkbaar...

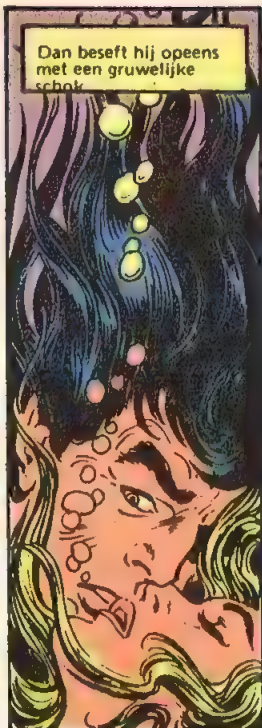

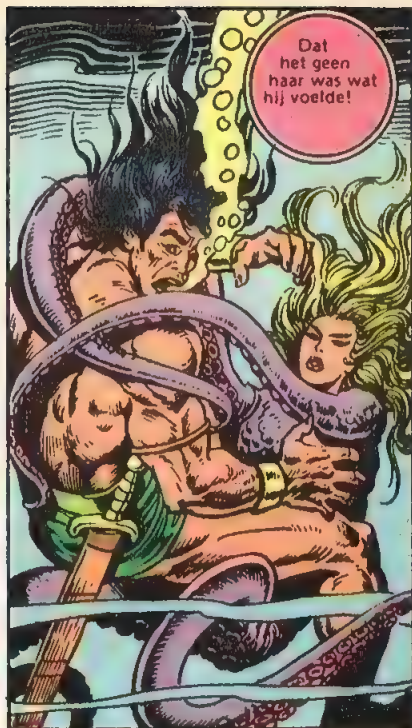

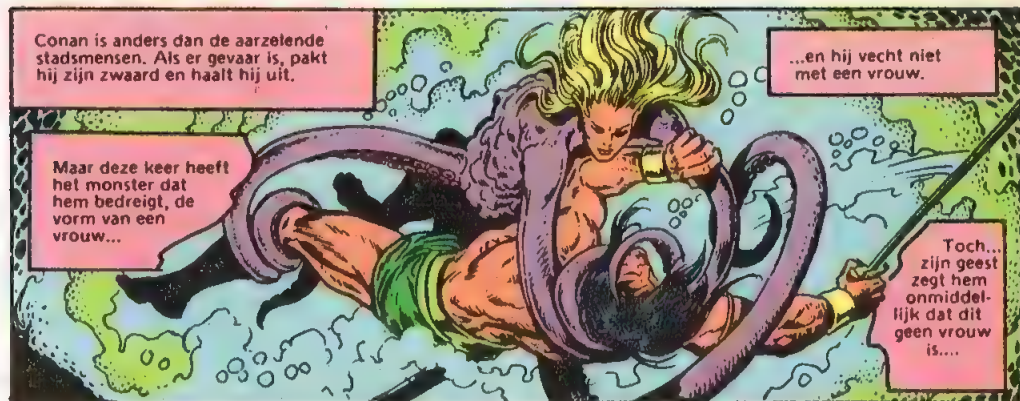
Even lijkt Conan zich te verliezen in die verleidelijke blonde lokken...

Dan beseft hij opeens met een gruwelijke schok

Dat het geen haar was wat hij voelde!

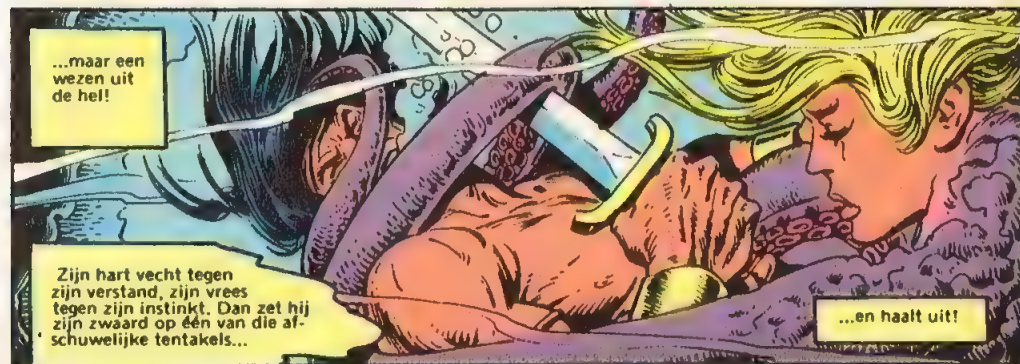

Conan is anders dan de aarzelende stadsmensen. Als er gevaar is, pakt hij zijn zwaard en haalt hij uit.

...en hij vecht niet met een vrouw.

Maar deze keer heeft het monster dat hem bedreigt, de vorm van een vrouw...

Toch... zijn geest zegt hem onmiddellijk dat dit geen vrouw is...

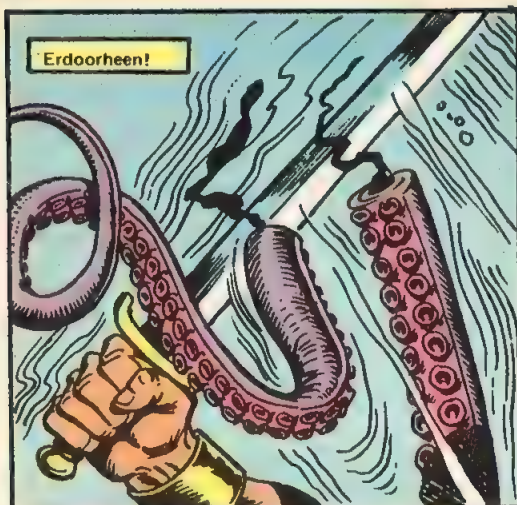

...maar een wezen uit de hel!

Zijn hart vecht tegen zijn verstand, zijn vrees tegen zijn instinkt. Dan zet hij zijn zwaard op één van die afschuwelijke tentakels...

...en haalt uit!

Conan, die een onwaardige dood ziet naderen, blijft doorhakken....

...maar telkens
groeien de ten-
takels weer aan...

...en houden hem vast in de inktzwarte tunnel die zijn graf lijkt te gaan worden.

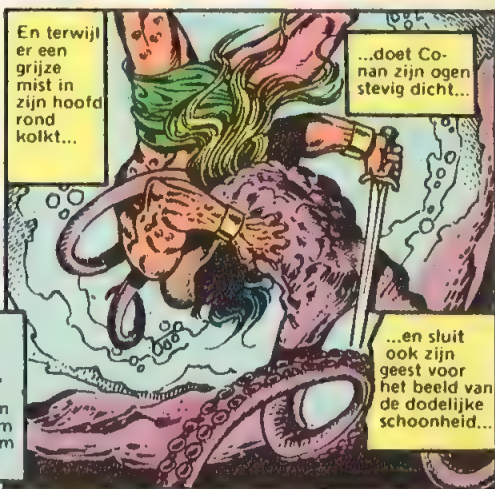
En die ogen...
steeds weer die
ogen...

...die koude harteloze
dieptes, als de zwarte
stromen tussen de
werelden...

...ogen die niet
eens van een
halfvrouw zijn,
maar van een
monster die een
menselijke vorm
aannam om hem
te verschalken!

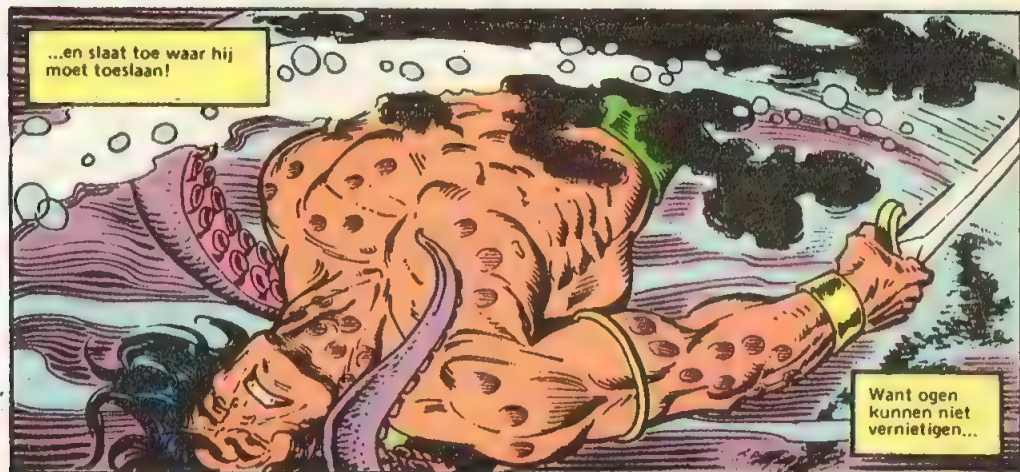
En terwijl
er een
grijze
mist in
zijn hoofd
rond
kolkt...

...doet Con-
nan zijn ogen
stevig dicht...

...en sluit
ook zijn
geest voor
het beeld van
de dodelijke
schoonheid...

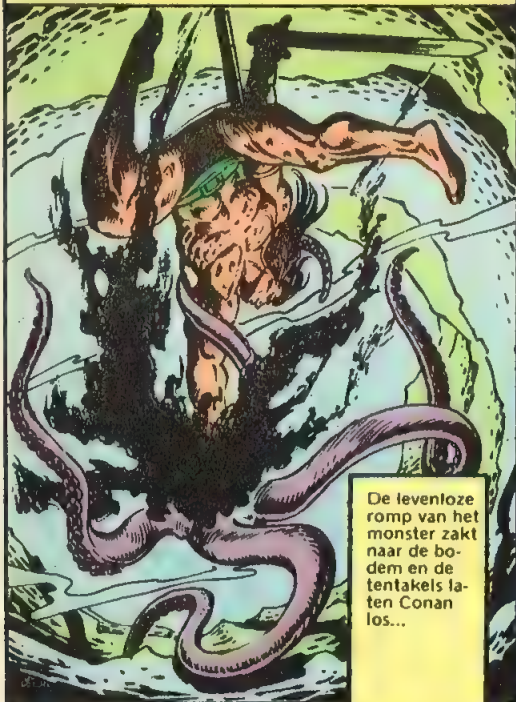
...en slaat toe waar hij
moet toeslaan!

Want ogen
kunnen niet
vernietigen...

...als het hoofd wild door de ijzige wateren van de tunnel tolt...

De levenloze romp van het monster zakt naar de bodem en de tentakels laten Conan los...

...die met bijna barstende longen zo snel mogelijk naar boven zwemt...

...naar het onbekende...

Hij begint al te bloeden uit zijn mond en neus....

...straks raakt hij buiten bewustzijn en dan komt de zwarte dood...

...maar zolang er nog leven in hem zit, vecht hij door...

Dan ziet hij vaag een bundel licht boven hem.

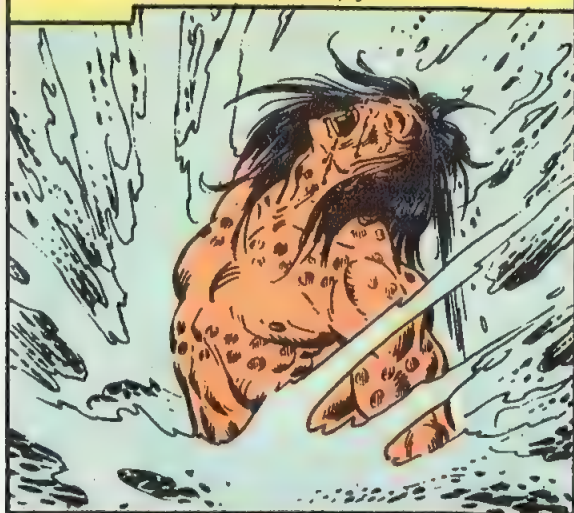
Hij zwemt er wanhopig op af, zijn benen voelen aan als lood...

Eindelijk, met een laatste krachtinspanning, schiet hij naar boven....

...de frisse lucht in, die leven en hoop geeft!

...lange ogenblikken drijft hij in een vijver...

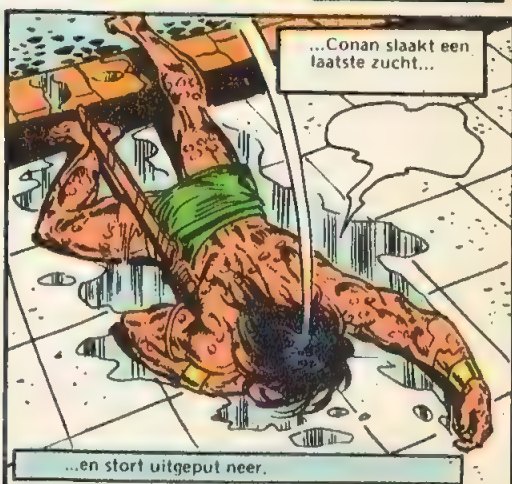
...een onbeweeglijke doel voor een speer of pijl. Conan heeft geen besef van de Khitaanse stad om hem heen.

Eindelijk zwemt hij met z'n laatste krachten naar de kant.

Een eeuwigheid later sleept hij zichzelf uit de vijver, onder de vuurwinden van Wan Tengri, die de nacht helder als de dag maken...

...Conan slaakt een laatste zucht...

...en stort uitgeput neer.

Zodoende ziet hij niet de vreemde aapachtige gestalte met de bochel, die afsteekt tegen de heldere hemel...

Hij ziet het niet wanneer de aapachtige lenig langs het dak en de goot naar beneden klimt...

...en op een monsterlijke manier naar Conan toesluispt, hier, 5000 mijl van Conan's geboorteland...

...hier, waar Conan misschien zal...sterven...

**STAN LEE
PRESENTEERT:**

Tekst: ROY THOMAS

CONAN DE BARBAAR

Tekeningen: John Buscema

Inkt: Ernie Chua

Kleur: Glynis Wein

De vuurwinden woeden als een waanzinnige door Wan Tengri en werpen hun duivelse licht op een knokkige figuur op een dak...

Heimelijk klautert de man naar beneden, als een lenige aap uit de Vendyaanse jungle...

...en sluipt dreigend naar een roerloze, met vreemde vlekken overdekte figuur, die zojuist uit de vijver gekropen is...

Vrij naar het boek "FLAME WINDS" door Norvell W. Page.
Copyright 1973 Conan the Barbarian no. 33.

Vertel me intussen wat je weet van de MAGIERS, die Wan Tengri regeren.

Het zijn er ZEVEN, nietwaar?

JA meester, vóór hun komst... een half jaar geleden,... was WON SHI onze koning.

Op zijn manier was ook HIJ een tovenaars.

Maar toen kwamen de ZEVEN...

WAAR VANDAAN, weet niemand, zelfs BOURTAI niet. Ze.. WAREN er gewoon op een dag... op de ZEVENDE dag....

...van de ZEVENDE maand, in gewaden met ZEVEN kleuren.

Hun toverij veranderde WON SHI in een hoopje AS....

Daarna bouwden ze de VLAAMMENTOREN, die zijn medogenloze VUURREGEN naar laat komen op iedereen die zich 's nachts BUITEN de poorten bevindt.

Of men moet hun terreur accepteren... OF men moet zich toevertrouwen aan DE ZWARTE WOESTIJN daarbuiten...

...er is GEEN middenweg.

En DIEVEN lopen het risico, dat degene die zij beroven een van de ZEVEN is, die in vele VERMOMMINGEN onder ons zijn.

De tovenaars hoeft maar aan het gestolen voorwerp te denken...

...en het komt bij hem terug! Da's toch niet EERLIJK?!

WON SHI had een dochter... maar de magiërs houden haar in de VLAMMENTOREN GEVANGEN.

Men zegt dat ze ontzettend MOO is, en misschien ook wel een TOVENARES....

Maar ze kan ze natuurlijk niet alle ZEVEN tegelijk aan... dus moet ze daar BLIJVEN.

Hoe komt het dat JIJ zoveel weet, apèkop?

Ben JIJ misschien een van de ZEVEN in vermomming?

Ik ben op een nacht de TEMPEL ingestopen, mees... ter.

...en een GOD trouwde mij tusschen twee paalde GEHEIMEN toe.

Ik ZWEER het, op de baard van mijn moeder!

Maar...WAAROVER? Want, zelfs zijn nieuwbakken collega's weten niet dat Conan een SPION voor het verre TURAN is.

In een DROOM is Conan ooit eens voorspeld dat hij tot KONING gekroond zou worden.....OOIT.....

Hier IS nu geen koning. Hier zijn alleen maar TOVENAARS EN PRINSESEN.

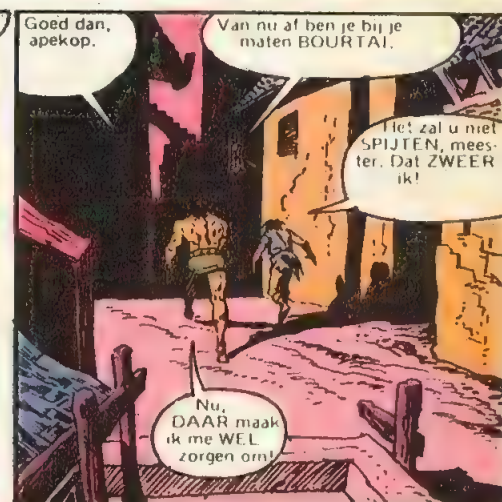
Misschien...

Conan dommelt in slaap met het zwaard in de hand.

TOVENAARS EN TORENS: Ze vormen een grillig PATROON in het leven van de jonge barbaar...een patroon, dat hij nog niet kan **BEGRIJPEN!**

Hij denkt aan de hoge emerald-toren, die zich in de **TUIN DER ANGSTEN** in de lucht verheft... en aan de laatste telg van een uitgestorven **GEVLEUGELD RAS**, die hem daar op wachtte.

SOMMIGE tovenaars heeft hij zelf nog nooit kunnen aanschouwen.

Wel doodde hij het slangachtige **LIEVELINGETJE** van de stygiaanse tovenaars **THOTHAMON** in een tempel in **nemedia**.

Hij herinnert zich de tover-priester **NABONIDUS**, in een corinthische stad, waarvan hij de naam vergeten is...en ook het **AAP-MONSTER**, dat hem daar bijna **DOODDE**.

ZUKALA zag hij wel, hoewel die kwaadaardige magiër al stokoud was toen de legendarische **KULL** achtduizend jaar geleden, op de troon van **VALUSIA** zat.

Ook zag hij de **VLEERMUISGOD** VAN **SHADIZAR**..

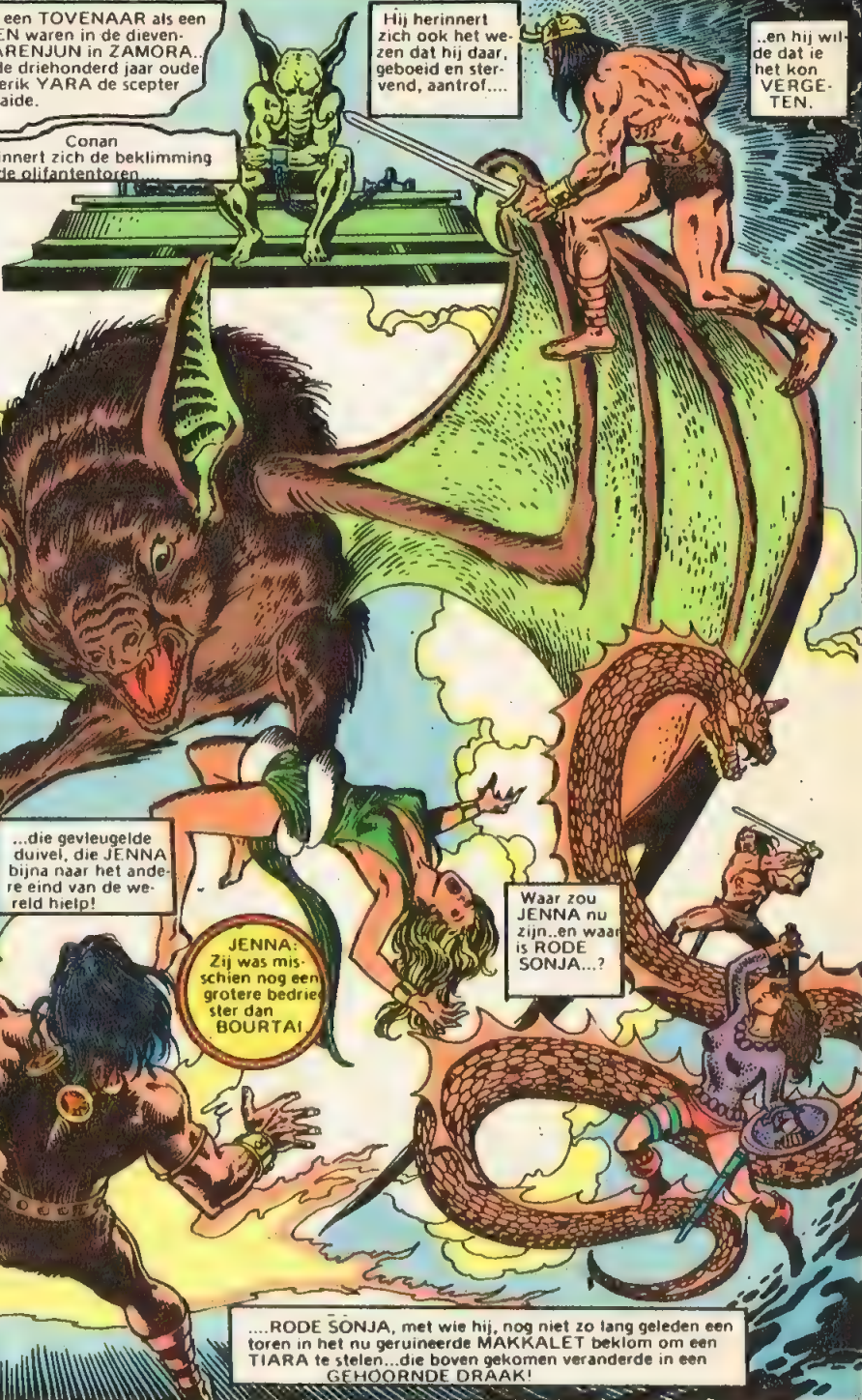

Zowel een TOVENAAR als een TOREN waren in de dievenstad ARENJUN in ZAMORA... waar de driehonderd jaar oude slechterik YARA de scepter zwaaide.

Conan herinnert zich de beklimming van de olifantentoren...

Hij herinnert zich ook het wezen dat hij daar, geboeid en stervend, aantrof...

...en hij wilde dat ie het kon VERGETEN.

...die gevleugelde duivel, die JENNA bijna naar het andere eind van de wereld hielp!

JENNA: Zij was misschien nog een grotere bedrieger dan BOURTAI!

Waar zou JENNA nu zijn...en waar is RODE SONJA...?

...RODE SONJA, met wie hij, nog niet zo lang geleden een toren in het nu geruïneerde MAKKALET beklom om een TIARA te stelen...die boven gekomen veranderde in een GEHOORNDE DRAAK!

Maar het is nu geen tijd om aan **VROUWEN** te denken...

TALM niet, meester. **SNEL**, deze kant op!

De **VLAMMENTO-REN** is toch daar hond?!

Waarom zijn we **HIER** dan naartoe gegaan?

Omdat ik dacht dat het wel verstandig was om eerst eens te **BEKIJKEN** waarin u terecht gaat komen.

Geen wonder dat jullie khitanen bang zijn voor degenen die zo'n ding kunnen bouwen!

KIJK, van hieruit heb je een onbelemmerd **UITZICHT** op de toren.

ZEKER, meester, daar staat ie, als een **PIJL**, die op het hart van de **HEMEL** gericht is...

...omringd door een **VUURGRACHT**, waardoor alleen de **ZEVEN** ongedeerd kunnen komen!

maar...wat is dat voor een vertoning daar in de paleistuin, apekop?

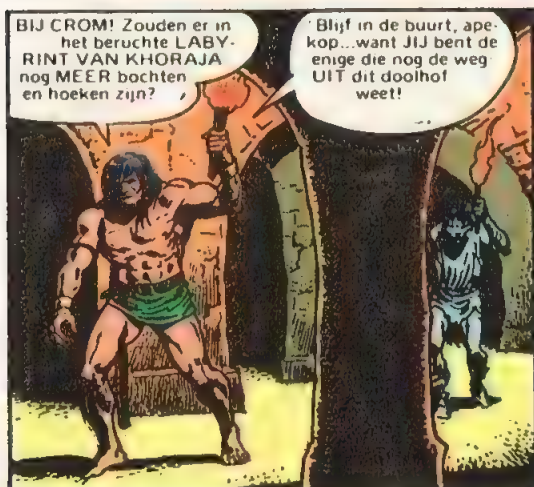
...rijen **GEWAPENDE BEWAKERS**, doodstil, met zwaarden op elkaars **KELEN** ...alsof ze midden in de strijd **BEVROREN** zijn...?

De zeven **VERTROUWEN** zelfs elkaar niet, meester. Iedere bewaker draagt de kleur van zijn magiër.

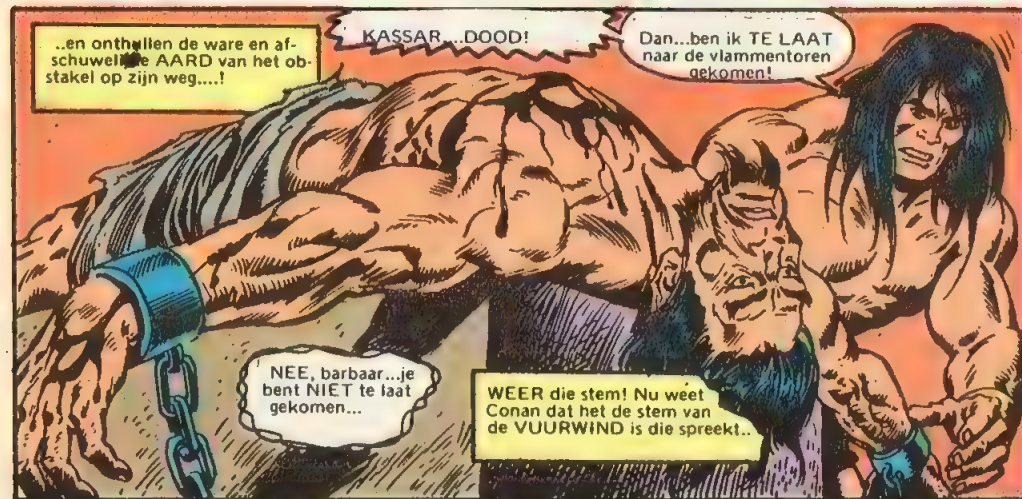
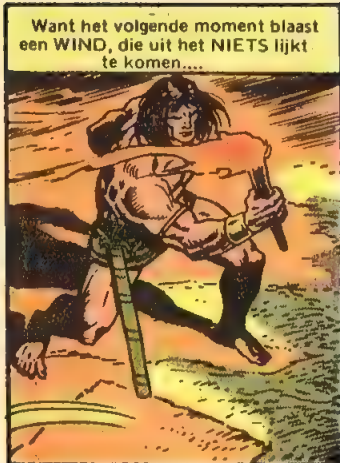
En als **EEN** van de groepen de andere zou overheersen zou het machtsverwicht tussen de tovenaars onderling **VERSTOORD** zijn...

...en zou er in Wan Tengri een bloedige **BURGER-OORLOG** uitbreken!

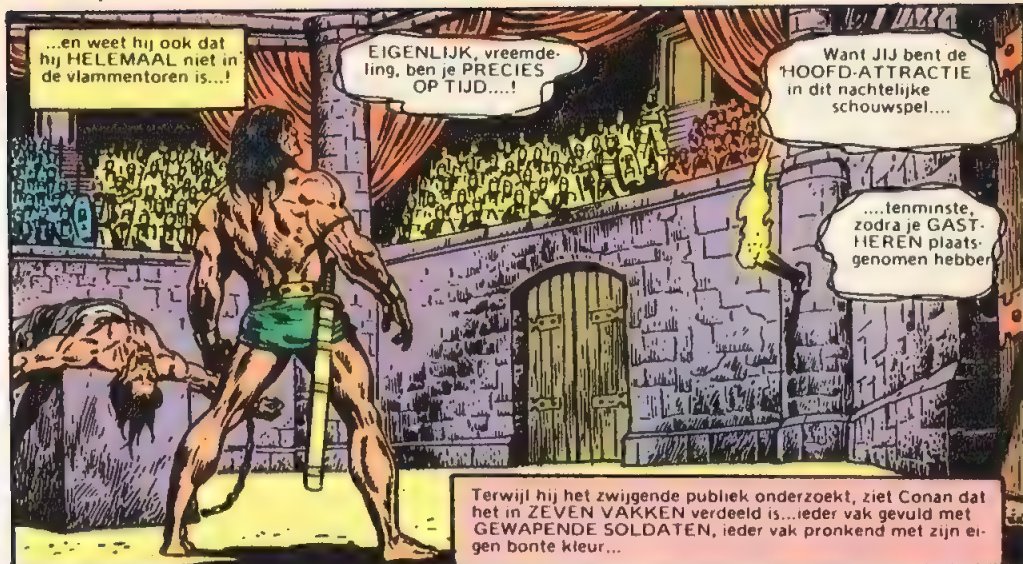

Een ijselijke ANGST als een POOLWIND, maakt zich van de jonge cimmeriër meester. ....Nu hij zich realiseert dat HIJ het spel is....en dat ze op hem GEWACHT hebben, als spinnen in hun regenboogkleurige webben....

Dan....de fatale VIJFDE seconde....

...die wel een
EEUWIGHEID
lijkt te duren...

...en VIJFHONDERD POND uit de jungle ontsproten FU-
RIE springt met een alles-vernietigende kracht tegen Conan's
lichaam aan.

...en drukt
hem krachtig
tegen de
ARENA-
GROND.

...om de ZESDE en LAATSTE seconde INEEN
TE ZAKKEN....

...met een STALEN lemmet in zijn zij!

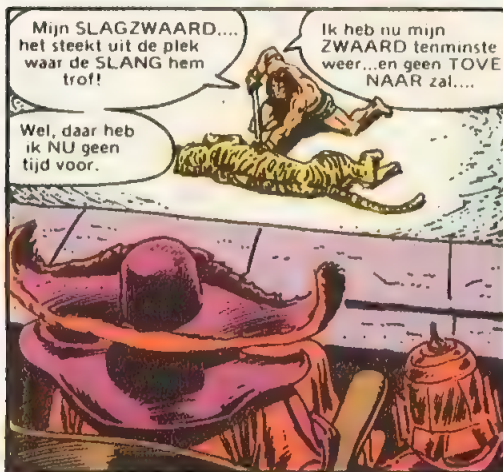

Wat is dit nu
weer voor on-
begrijpelijke
TOVERIJ?

Mijn SLAGZWAARD....
het steekt uit de plek
waar de SLANG hem
trof!

Ik heb nu mijn
ZWAARD tenminste
weer...en geen TOVE
NAAR zal....

Wel, daar heb
ik NU geen
tijd voor.

Geen tijd om de zin af te maken, want op dat moment
voelt de jonge cimmiëriër onheilspekkende bewegingen
ACHTER zich....

Hij DRAAIT
ZICH OM, als
een wolf in 't

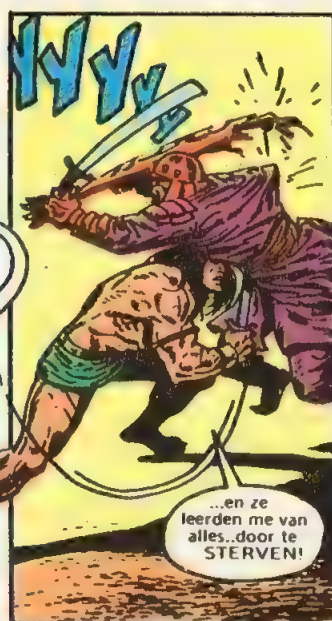

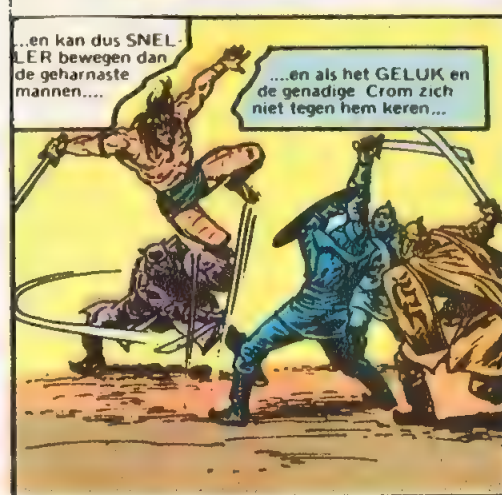
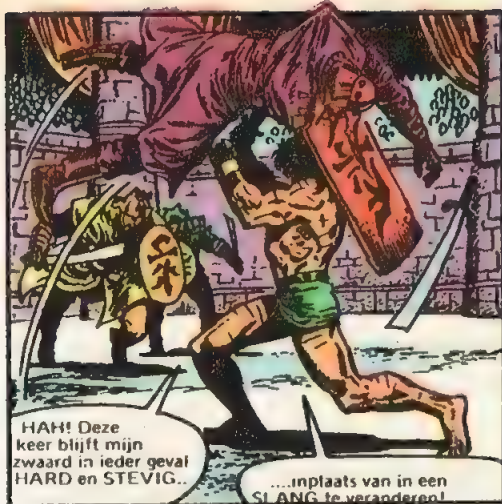
...en ziet dat zowel SOLDATEN als TOVENAARS zich in de kleuren van de regenboog kleden!

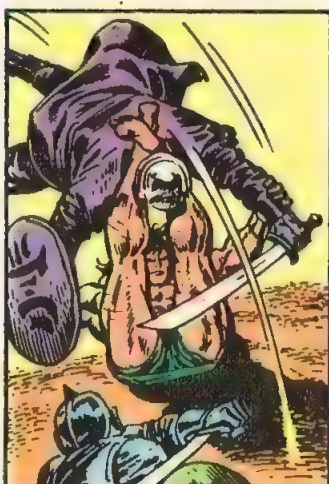
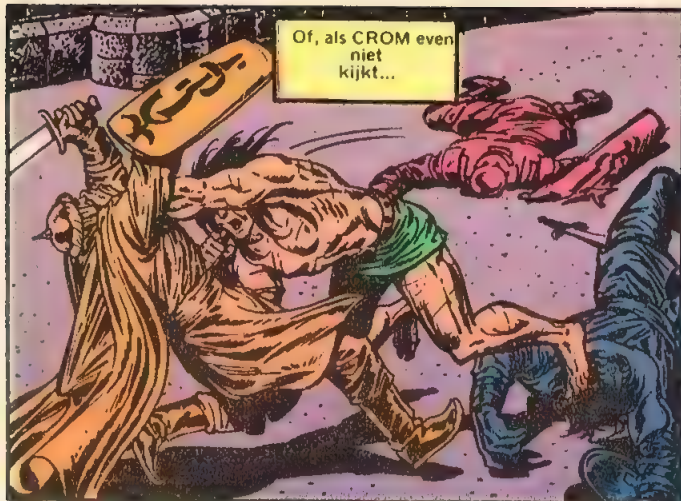
...en dat ELKE roekeloze aanval bij voorbaat tot mislukken gedoemd is!

Het is nog steeds stil in de met fakkels verlichte arena als de twee nog versufte strijders weer OPSTAAN.

Ze staan AARZELEND op, en de TWIJFEL is van hun gezichten af te lezen...

Totdat...

...DOODT de vreemdeling, mijn strijder...jij OOK, gouden man...

...anders zullen de FOLTERINGEN op het ALTAAR VAN DE ZWARTE NACHT meedogenloos zijn!

...en waarin jullie TONGEN geofferd werden in de TOREN VAN DE VUURWINDEN soms VERGETEN?

In ieder geval weet Conan nu, huiverend van AFKEER van de manieren van de beschaafde, decadente mensheid, de REDEN van de grimmige stilte, waarmee hij nu van TWEE kanten bedreigd wordt.

Maar onverdiend MEDELIDEN is voor hen, die het zich kunnen veroorloven...

...of voor hen, die zich de honderden lijken, die onder deze zelfde twee GELUIDLOZE ZWAARDEN stierven niet voor konden stellen.

In ieder geval NIET voor cimmeriërs.

Nu ZONDER zwaard...

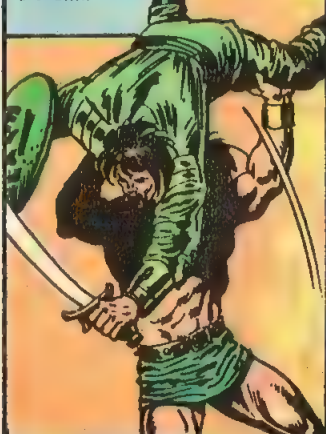
Maar er is geen sprake van een WAPENSTIL-stand zolang er nog EEN is, die met zijn zwaard kan maaien.

Conan kan alleen nog maar ONTWIJKEN.

...behendig vangt hij het zwaard op met z'n polsband....

...dan is het weer STIL in de arena....

STAN LEE PRESENTEERT: CONAN DE BARBAAR

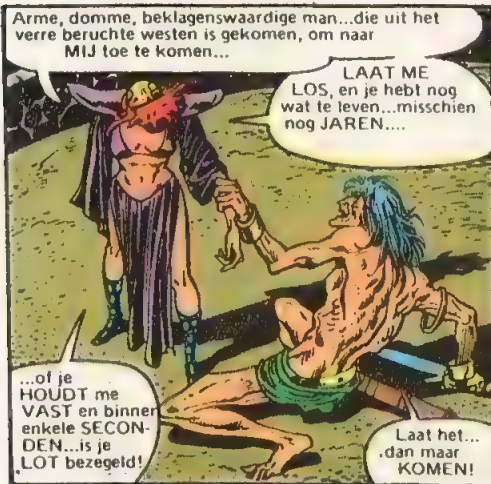
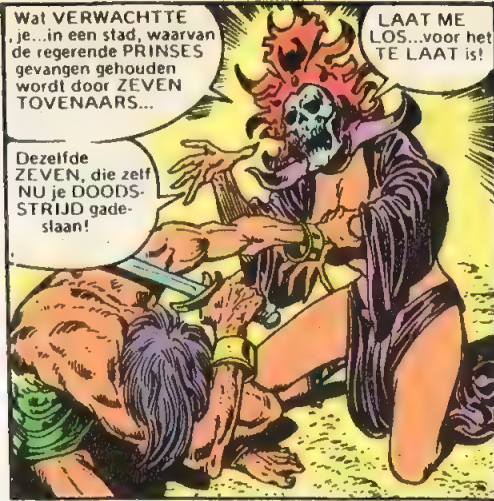
De fantastische finale door niemand minder dan ROY THOMAS schrijver/uitgever & JOHN BUSCEMA tekenaar, inkt: ERNIE CHUA / kleur GLYNIS WEIN.

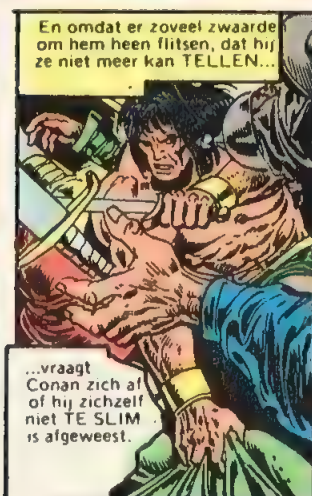

Sluipend baant de Cimmerier zich een weg door de duisternis naar waar de dwergachtige Khitaan hem leidt... maar hij houdt hem nu BETER in de gaten. Spoedig...

We zijn nu ONDER de VLAMMEN-TOREN, meester.

Geef me een zetje...

Maar ik vind het verstandiger om nu terug te gaan naar DE DIEVENBROEDERSCHAP. Ik denk...

Nooit doen, apekop. Loop gewoon DOOR.

Vreemd, geen BEWAKERS.

Ai, ik zie dat ze nog op hun BUITENPOST zijn...

...met hun ZWAARDEN op elkaar KELEN.

Er mogen hier dan geen LEVENDE bewakers zijn, meester...

...ze zijn het toch niet HELEMAAL vergeten.

Grimmig zwijgend stapt Conan voorwaarts; hij legt zijn grote handen op de IJZEREN TRALIES, die zijn weg versperren.

Het hek kan, aan het plafond te zien omhoog geschoven worden.

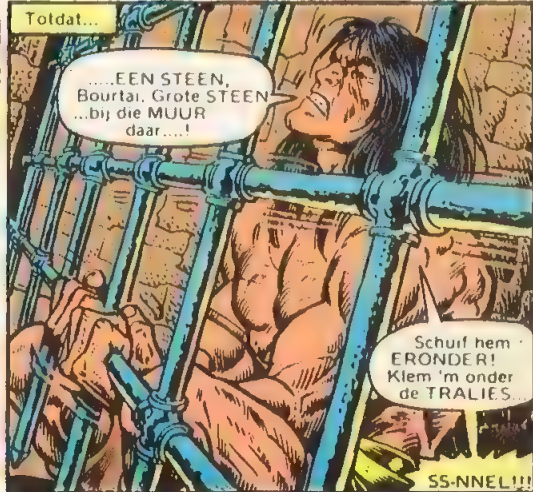
Zwijgend knielt hij... GRIJPT de onderste tralies...

...en begint deze met ONMENSELIJKE kracht naar BOVEN te trekken...

Toldat...

.....EEN STEEN, Bourtai. Grote STEEN... bij die MUUR daar....!

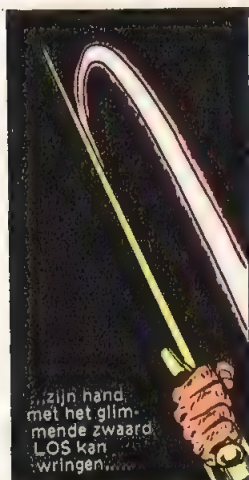
Schuilt hem ERONDER! Klem 'm onder de TRALIES.

SS-NNEL!!!

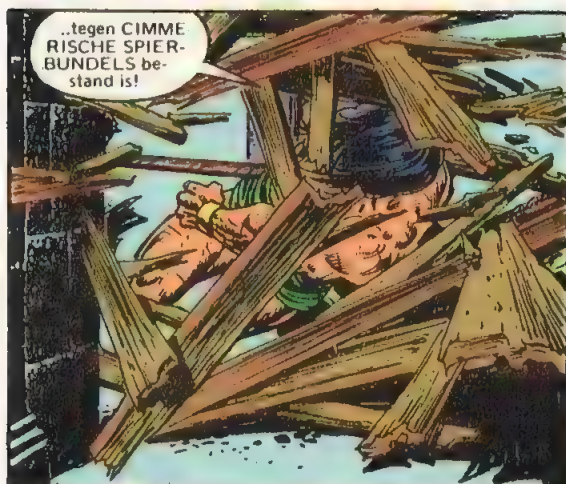

Eindelijk krijgt ook het VOLK lucht van de verwarring en BESTORMT de toren.....maar de over gebleven TOVENAARS zijn nu ook...

...en messcherpe SPEERPUNTEN houden het volk in BEDWANG.

KIJK, mijn redder? Zie je hoeveel het volk van mij HOUDT?

Ik zie in ieder geval hoeveel ze de zeven HATEN.

LUISTER, TOVENAARS... VERLAAT NU DE STAD....

WANT HAAR RECHTMATIGE PRINSES IS WEER VRIJ!!!

NOOI! Wat BEVRIJD is kan weer GEBONDEN worden!

WIJ regeren nog steeds in WAN TENGRI!

REGEREN? Jawel...bij de gratie van de VUUR-WINDEN!

Maar wat als die op mijn bevel in AS en ROOK veranderen?

Zal uw MACHT niet MET HEN verdwijnen??

GOED gezien, prinses.

Het metaal van die...MACHINE...is VREEMD.

Hoewel het veel ZWAKKER dan staal lijkt, kan het grotere HITTE weerstaan...

Ik denk eigenlijk dat het NIET gemaakt is om...

...een GOEIE KLAP van een ZWAARD te weerstaan!

Binnenin de KERN ontdekt Conan een enorme gloeiende KOOL....de eigenlijke MOEDER van de vuurwinden.

Hij begrijpt niets van het vreemde APPARAAT, waarop deze ligt....

Maar hij weet dat ook KOOL zachter is dan STAAL!

Een fractie van een seconde wordt de hemel nog VERLICHT met de flikkerende gloed van de DUIVEL-WINDEN.

Dan, sterven ook ZIJ....

...bij GE-BREK aan brandstof!

Welk effect heeft de NACHT op mensen, die dat in geen HALF JAAR meegemaakt hebben?

Eerst is men een beetje VERBAASD en STIL, alsof de GODEN plotseling GESTORVEN zijn....

...SOMMIGEN beginnen voor het eerst in zes maanden weer te SPREKEN!

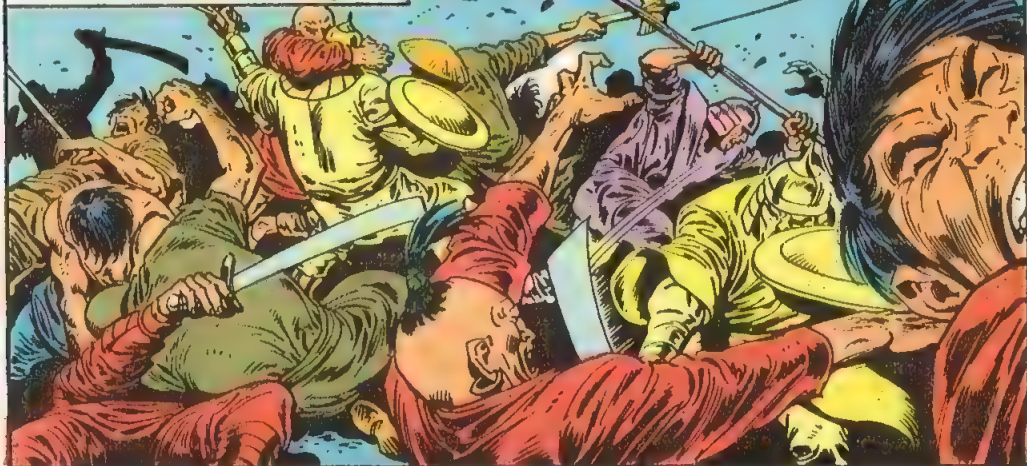
Dan herinneren de mensen zich opeens hun ONDERDRUKKERS....

...de ZELVEN, verborgen achter de vuurwinden...

...en achter hun regenboogkleurige BEWAKERS.

Nu zijn alleen de BEWAKERS er nog.

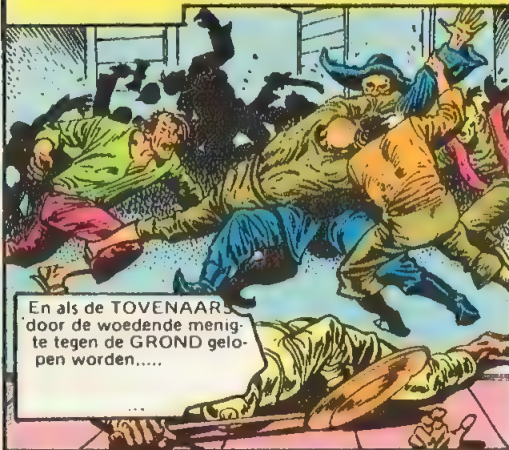

De bewakers worden
snel overweldigd....

...in ieder geval
degenen die niet
onmiddellijk GE-
VLUCHT zijn,
toen de VUUR-
WIND
GEDOOFD
werd.

De aanval van de boeren brengt ze tenslotte bij de overge-
bleven ZEVEN ZELF....

En als de TOVENAARS
door de woedende menig-
te tegen de GROND gelo-
pen worden....

...realiseren de boe-
ren zich voor het
eerst, ten volle,

...dat tovenaars
uiteindelijk OOK
MENSEN zijn.

Mensen, die GE-
STRAFT kunnen wor-
den voor hun misda-
den, hun misleiding,
hun tirannie.

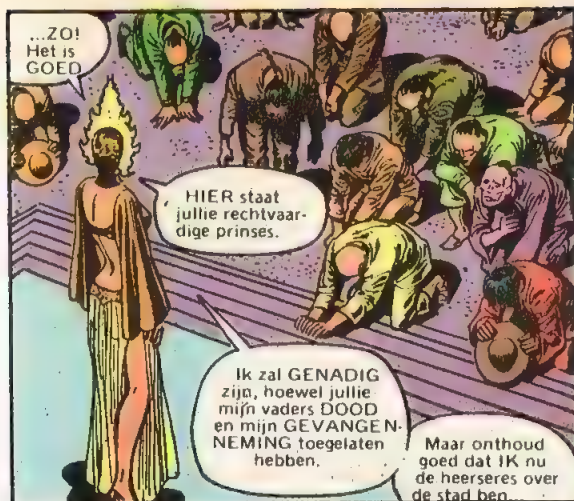
NEE! NEE!

Mensen, waarvan de HOOFDEN spoedig aan elk van de zeven stadspoorten van de stad WAN TENGRI zullen
hangen.

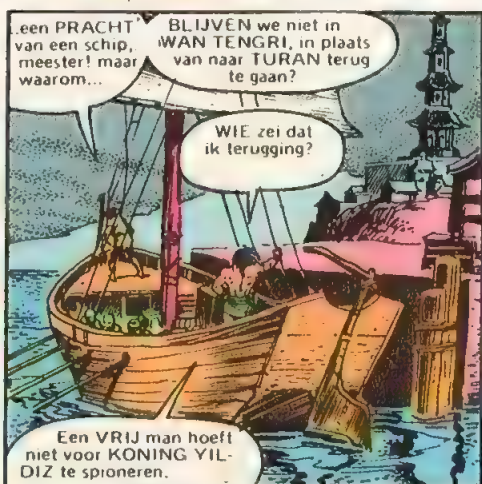

Om kort te gaan....
mensen, die kunnen
STERVEN.

En in deze onplezierige situatie verlaten we Conan en Bourtai even voor 'n kort verhaal van de Amerikaanse SF-schrijver **Al Williamson**.

In het jaar 2000 werd de ruimte veroverd! De MAAN...MARS waren van ons! Op het laatst dacht de mens dat hij ALLEEN het zonnestelsel regeerde. Toen kwamen plotseling, geheel onverwacht en ANGSTAANJAGEND.....

DE VREEMDELINGEN UIT DE RUIMTE

AL WILLIAMSON

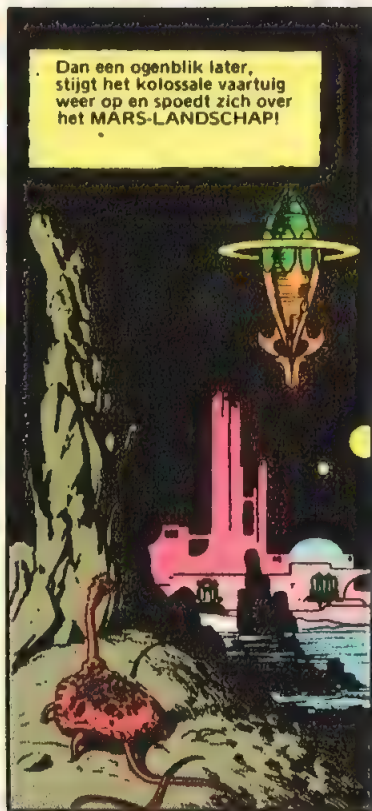

ALARM! ALARM!...
Vreemd luchtschip ... een rond-
draaiende toren van enorme afme-
tingen! Waarschuw alle posten dat
ze paraat moeten staan voor ogen-
blikkelijke actie!

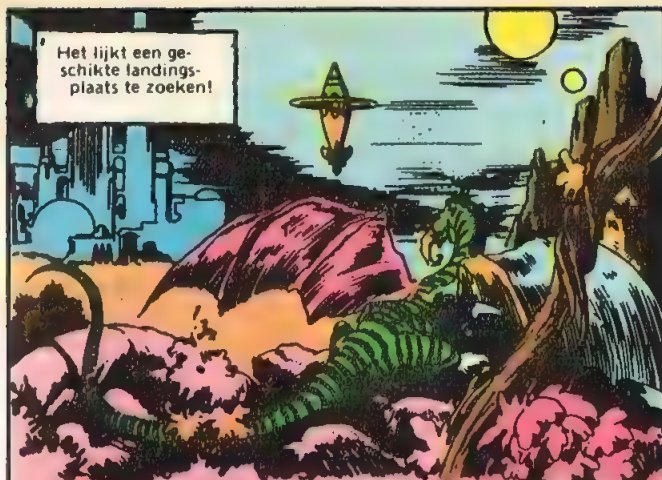
Lieve help!
Sla alarm....
SNEL!

Dan een ogenblik later,
stijgt het kolossale vaartuig
weer op en spoedt zich over
het MARS-LANDSCHAP!

Het lijkt een geschikte landingsplaats te zoeken!

Tenslotte stijgt het boven de ijle atmosfeer uit en verdwijnt in de duisternis van de ruimte!

Uren lang vliegt het met duizelingwekkende snelheid verder...voorbij de MAAN... de dampkring van de aarde binnen!

Aan boord van de aardsatelliet S32 meldt de radar spoedig een onbekend voorwerp!

ATTENTIE RUIMTE-STATION W! ONGE-IDENTIFICEERD VOOR WERP PASSEERT NU UW GEBIED!

Het vreemde ruimteschip komt spoedig in het gezichtsveld van het ruimtestation...en vliegt verder in de EXOSFEER van de planeet!

Ik zie het! Het gaat richting AARDE!

geef ROOD ALARM!

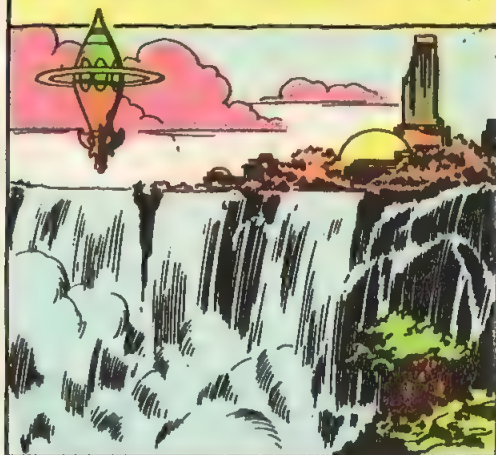
Op aarde komen de geleerden bijeen om over de vreemde bezoekers te vergaderen...

Het marsstation heeft gemeld dat het uit de richting van de ANDROMEDA melkweg komt!

Het ding is groot genoeg om in zijn eentje een hele oorlog te voeren! We moeten op ALLES voorbereid zijn!

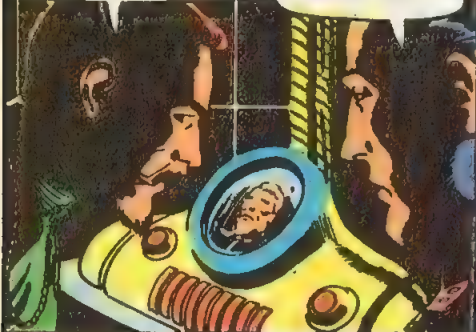
Instussen zweeft het luchtschip bewegingloos boven Nieuw Niagara... de nieuwe hoofdstad van de wereld!

In het kantoor van de minister van defensie- KRENKLE...

Ja generaal! Het bevindt zich nu recht boven ons! Ik kan het vanuit het raam zien! Ja...Ik geef ogenblikkelijk bevel het neer te schieten!

Nee! Da...dat kunt u NIET doen!

Beseft U niet dat ze misschien VREEDZAME bedoelingen hebben?

Het is niet mijn taak om iets te beseffen luitenant Morrow! Ik heb mijn BEVELEN!

Luitenant Morrow holt de kamer uit in een wanhopige poging het bevel te laten herroepen voordat het schip vernietigd wordt.

DE DWAZEN! Misschien is de generaal voor rede vatbaar!

Maar als hij op het platform aan komt...

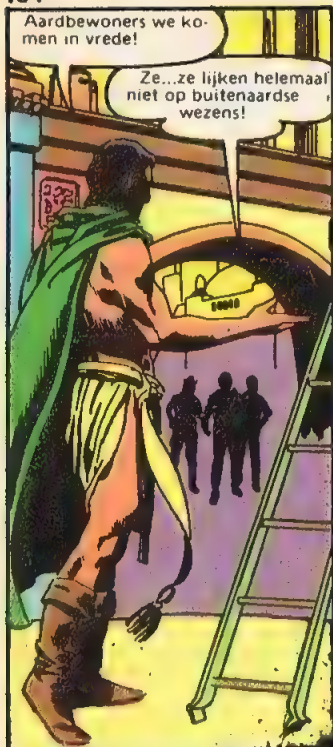
Te laat! Ze staan op 't punt te vuren!

EINDE

STAN LEE PRESENTEERT: CONAN DE BARBAAAR ¹⁰⁵

TEKST: ROY THOMAS / TEKENINGEN: JOHN BUSCEMA / INKT: ERNIE CHUA / KLEUR: GLYNIS WEIN

Vrij naar: "het vuur van asshurbanipal" door ROBERT E. HOWARD, schepper van Conan.

HET HELLEGEBOED VAN KARASHHEIR

Ten westen van het geheimzinnige KHITAI... ten zuid-oosten van de VILAYET-ZEE... schijnt de zon als een genadeloze ploert op twee zwarte stipjes, die over de brandende huid van de woestijn trekken.

Wekenlang zwervt het stel al door de dorre woestenij op zoek naar AGHRAPUR, hoofdstad van het koninkrijk TURAN.

Wekenlang hebben ze geen ander levend wezen gezien.

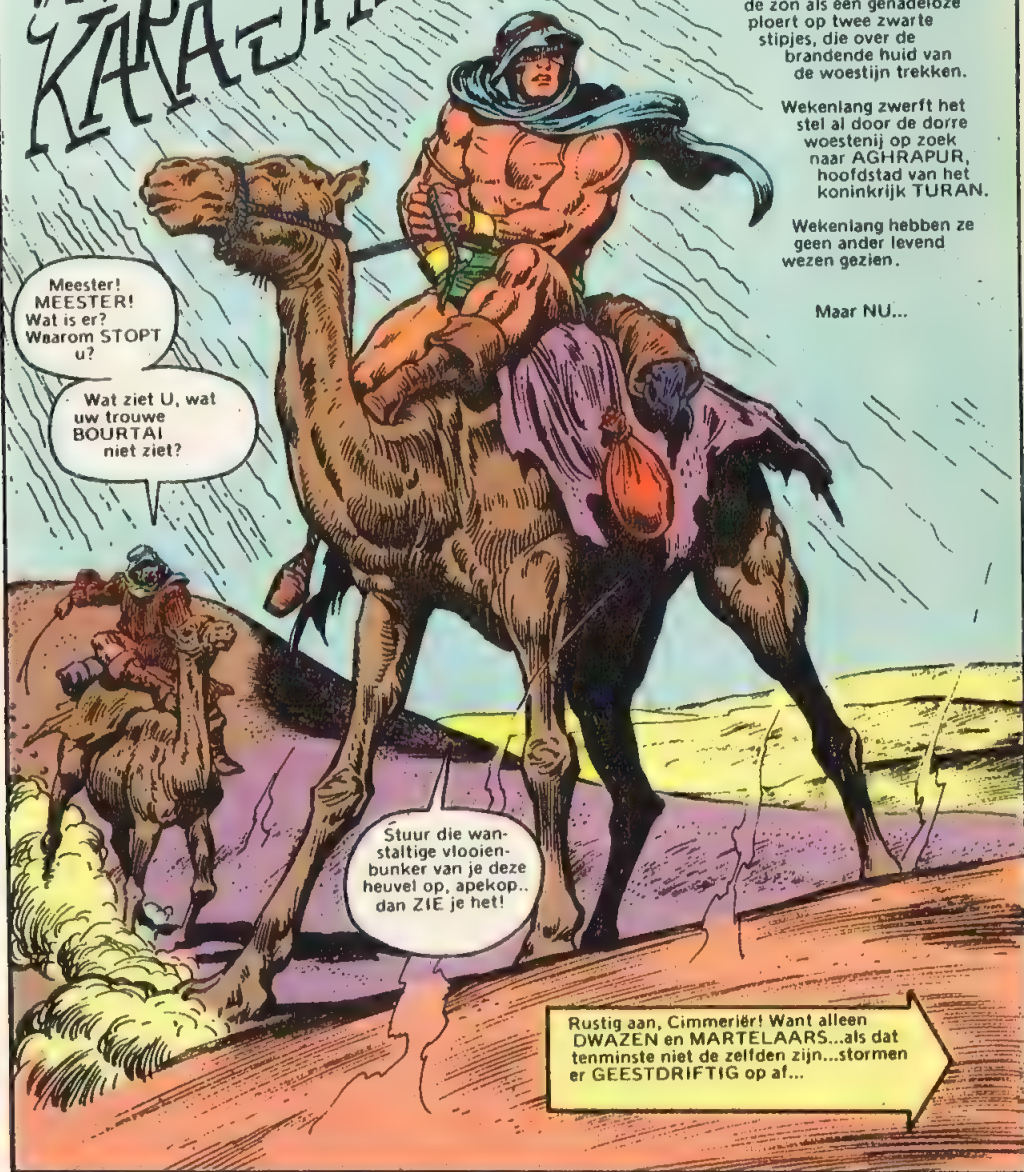
Maar NU...

Meester! MEESTER!
Wat is er?
Waarom STOPT u?

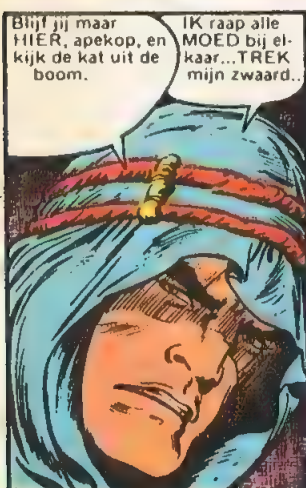
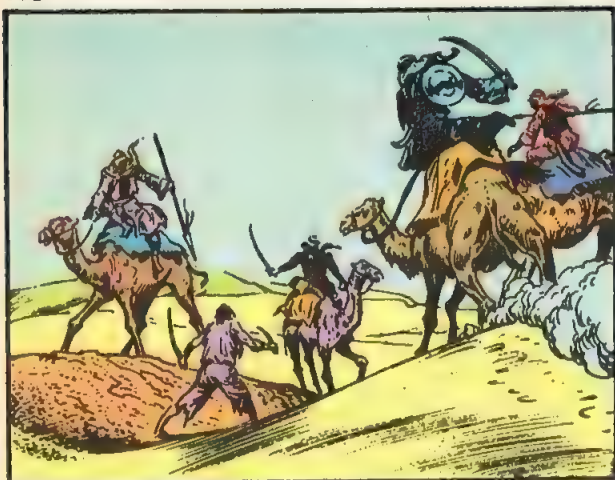
Wat ziet U, wat uw trouwe BOURTAI niet ziet?

Stuur die wanstaltige vlooiën-bunker van je deze heuvel op, apekop.. dan ZIE je het!

Rustig aan, Cimmeriër! Want alleen DWAZEN en MARTELAARS...als dat tenminste niet de zelfden zijn...stormen er GEESTDRIFTIG op af...

Anderen geven de voorkeur aan het **LEVEN**...misschien om ooit hun **MEMOIRES** te dikteren.

Ze **VLUCHTEN**, meester! **BIJ YUN**, laten we ze **ACHTERVOLGEN**...en **NEERMAAIEN**!

Dat laat ik aan **JOU** over...

...terwijl ik de **SPEER** uit de rug van deze arme duivel haal.

MEESTER! Moge de duizend goden uit mijn vaderland ons **BE-SCHERMEN**!

Wat **VER-WACHTTE JE?** In de woestijn komen de wolven niet met drie of vier tegelijk

...als ze in **MEUTES** aan kunnen vallen!

LOOK!

WEL, apekop? Wil je ze nog steeds uit hun **HOLLEN** trekken?

RIJD DAN... zo snel als de **WOESTIJN-WIND**!

De **JACHT** duurt vele uren...

En **Conan** en **Bourtai** hebben het **GELUK** dat hun achtervolgers kamelen berijden, die al **VOOR** de aanval **AFGEMAT** waren...

anders zouden de **GIEREN** de smaak van de **WRAAK** hebben geproefd....

Eindelijk lijken de bandieten **VER-DWENEN** te zijn in de bijna **EINDELOZE** vlakte, die **WOESTIJN** heet en...

STOP, apekop! Onze gastreiziger probeert al een uur lang iets te **ZEGGEN**...

...en ik denk dat het zijn **LAATSTE** woorden zullen zijn.

Een NIET GESTELDE laat staan BEANTWOORDE vraag...opeens steekt een verblindende ZANDSTORM op, alsof de woestijn ineens KWAAD is geworden en tot LEVEN komt...

De afgelopen weken heeft Conan zich al meerdere malen afgevraagd waarom hij die dwergachtige dief OP SLEEPTOUW heeft genomen....

Misschien wordt hij, als geboren soldaat, wel gefascineerd door de snelle dief, die liever een korst BROOD steelt, dan dat hij de geheimen van kwaadaardige toverij ontrafelt.

Misschien is de KHITAAN wel de keerzijde van Conan' eigen onpeilbare ziel.

In ieder geval haalt de barbaar zijn gespierde schouders op....

...en draagt Bourtai door de snijdende ZANDSTORM....

...die even later even plotseeling weer gaat liggen.

We zijn VERDWAALD...en onze WATERZAK is verdwenen!

Misschien vinden we een WATERPUT in een of andere vervloekte VERLATEN STAD.

Je weet maar NOOIT, meester.

Misschien achter die HEUVEL....

Hier...laat ik eens een kijkje nemen, en....

Meester! MEESTER! DAAR!

Als je een OASE ziet, prima! Maar als het die BANGDIETEN zijn en ze ZIEN je, de hemel sta me bij...

GEEN van beide, meester....

Daar,
onder een
BLOEDRODE
maan ligt...

...een donker, kolossaal gevaarte met hoge ongelijke MUREN, massieve KANTELEN, en verbijzeld reusachtige PILAREN. Tegen de muren kruipt het ZAND als een hongerige PYTON, omhoog.

Slechts EEN gedachte schiet door zowel het hoofd van Conan als Bourtar: KARA-SHEHR, wat 'DE STAD VAN DE DOOD' betekent....

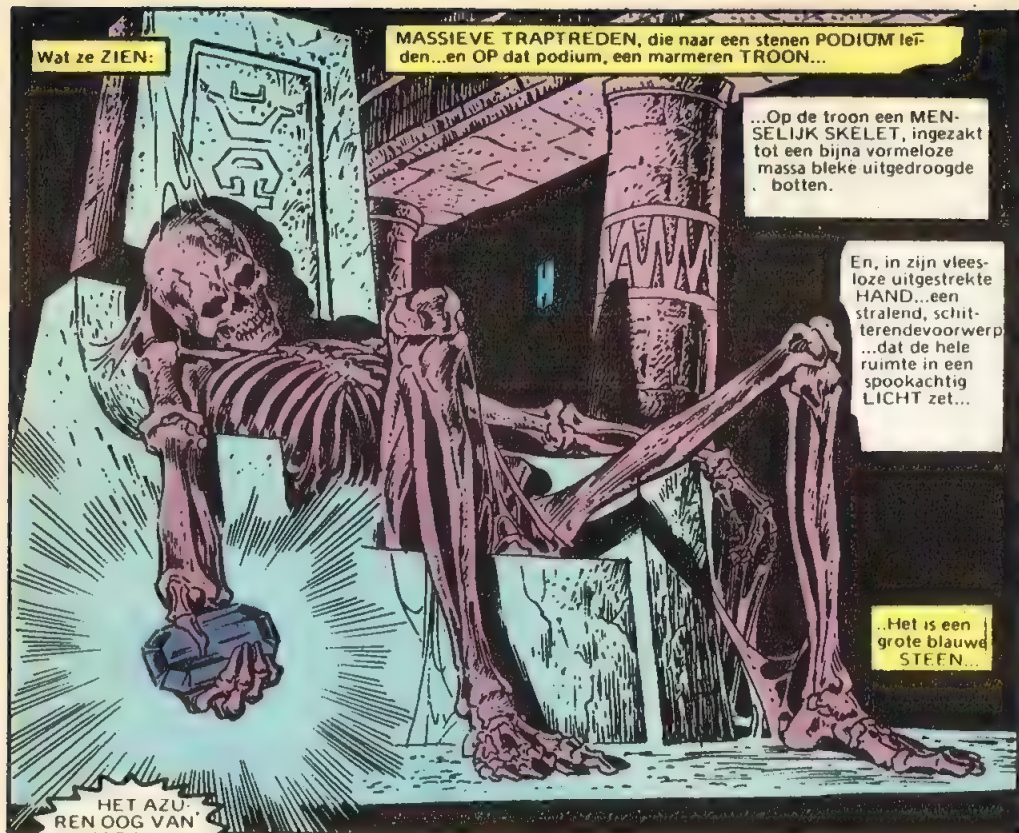

Wat ze ZIEN:

MASSIEVE TRAPTREDEN, die naar een stenen PODIUM leiden...en OP dat podium, een marmeren TROON...

...Op de troon een MEN-
SELIJK SKELET, ingezakt
tot een bijna vormeloze
massa bleke uitgedroogde
botten.

En, in zijn vlees-
loze uitgestrekte
HAND...een
stralend, schit-
terende voorwerp
...dat de hele
ruimte in een
spookachtig
LICHT zet...

Het is een
grote blauwd
STEEN...

HET AZU-
REN OOG VAN
KARA-
SHEHR!

Dan was dat verhaal van die
ouwe woestynrat HELE-
MAAL niet verzonnen!

Die
steen is ONS,
meester!

RAAK die steen
aan, en het skelet
komt tot LEVEN...
en dan moeten we
er mee
VECHTEN.

Niet zo SNEL, kleintje.
Ik heb zo iets EERDER meege-
maakt...en ik WEET wat er
gaat gebeuren!

Ik heb dit
EERDER mee-
gemaakt!

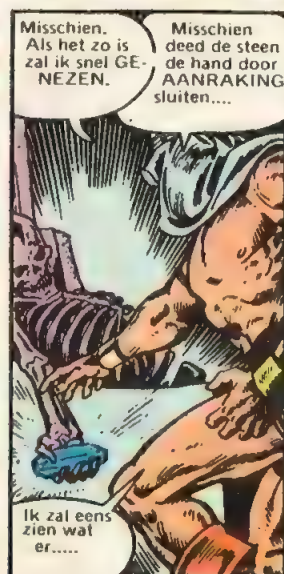
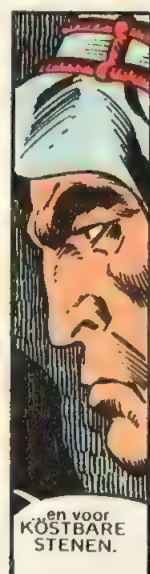
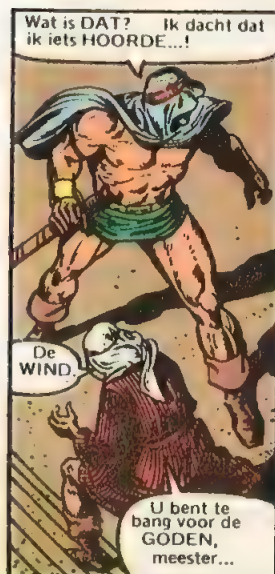
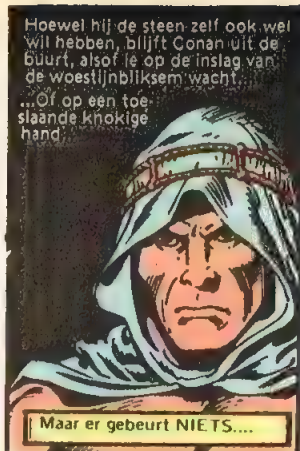

Ik PROBEER het, mees-
ter...voor ons ALLE-
BEI! Ik MOET die steen
hebben...ik MOE...

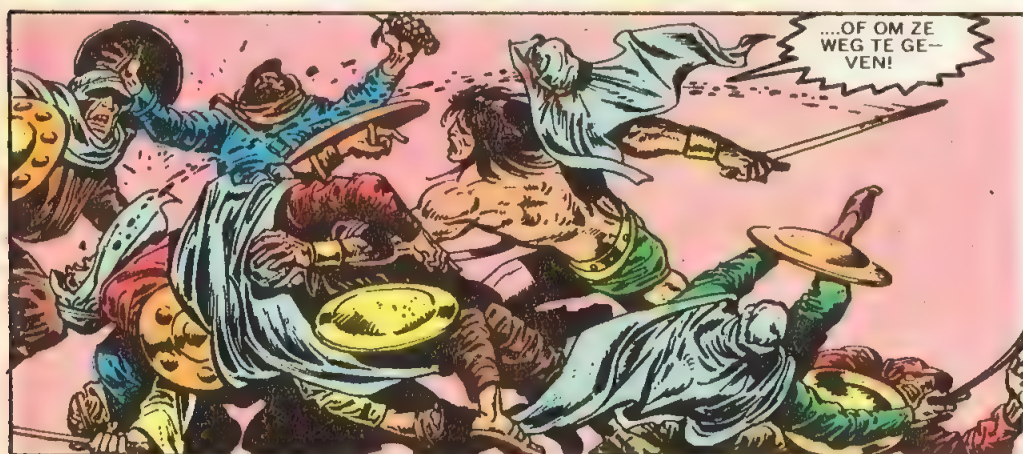
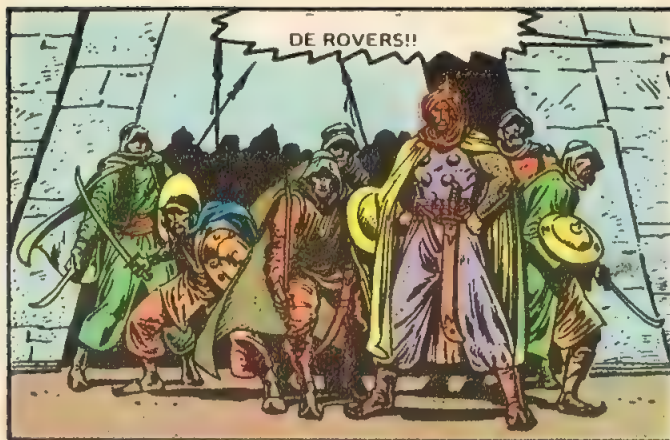

Ik HEB
hem!!

Als een dolle **TIJGER** hakt Conan zich een weg door de aanvallende **ROVERS**...

...totdat hij opeens **EVEN** inhoudt...verrast door het litten op het gezicht, van de aanvoerder....hij herkent...

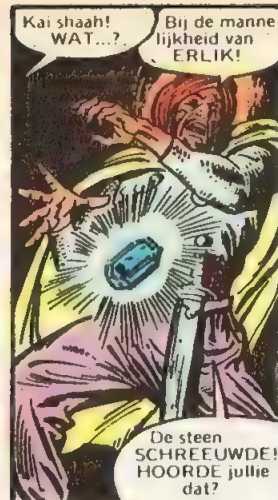
Conan's aarzeling duurt maar een **FRAC**-TIE VAN EEN SECONDE....

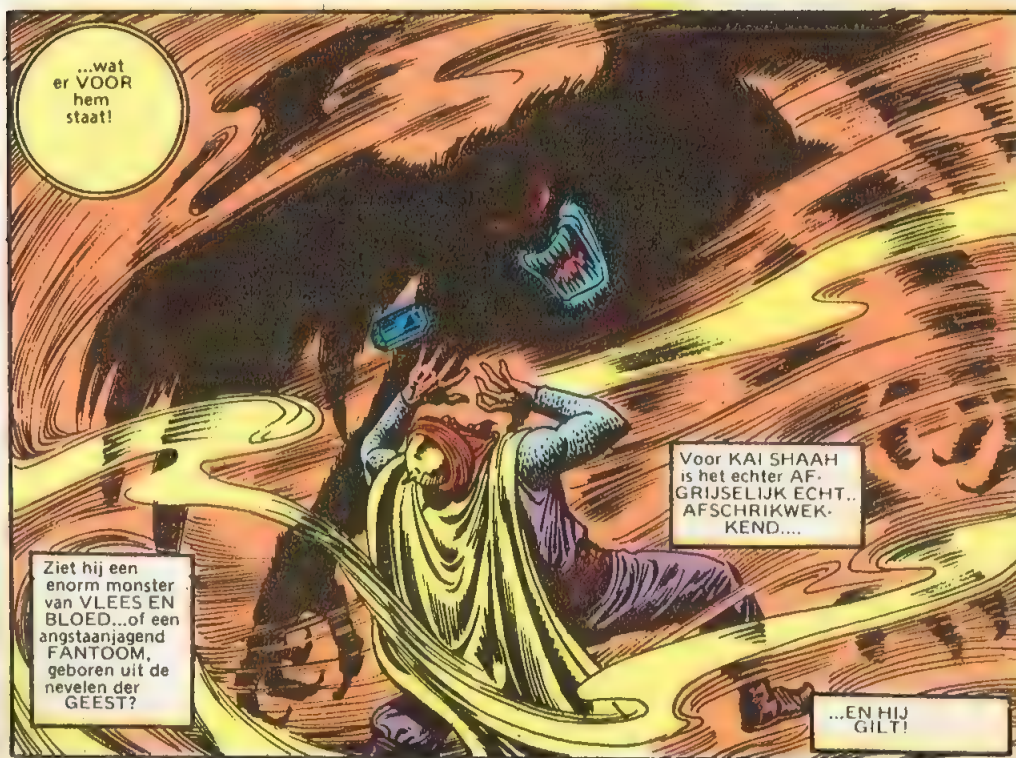

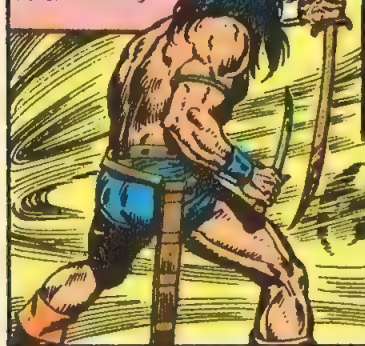

Door het stof en de mist ZIEN de andere rovers niets... maar ze horen de indringende, bloedstollende SCHREEUW van hun aanvoerder...

...een SCHREEUW die zelfs geharde mannen doet HUIVEREN en de grip om hun DOLKEN doet verslappen....

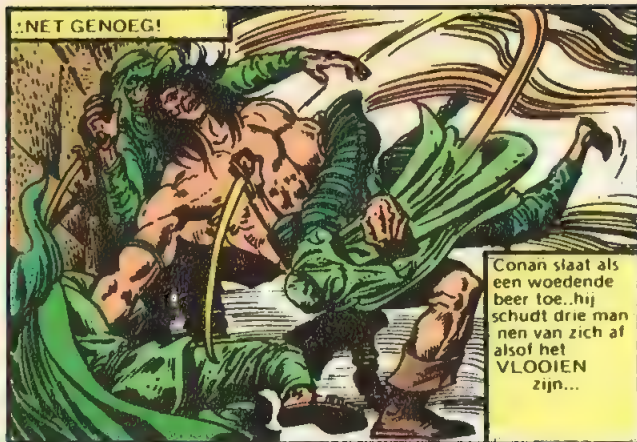

Vaag is hij zich bewust van de ijzige, griezelige KOU, die de ruimte nu binnendringt...

Vaag ziet hij met overeind staande haren, de reusachtige KOLOS die door de ruïnes denderd....

...NET GENOEG!

Conan slaat als een woedende beer toe... hij schudt drie mannen van zich af alsof het VLOOIEN zijn...

Een ogenblik later staat hij in het opwaaiende zand...

...de naam BOURTAL op z'n lippen... waarom geen APEKOP....?

Ook de ANDEREN zien het...

De DEMON! De DEMON VAN HET AZUREN OOG!

JA! Hij is gekomen om zijn RECHT te halen!

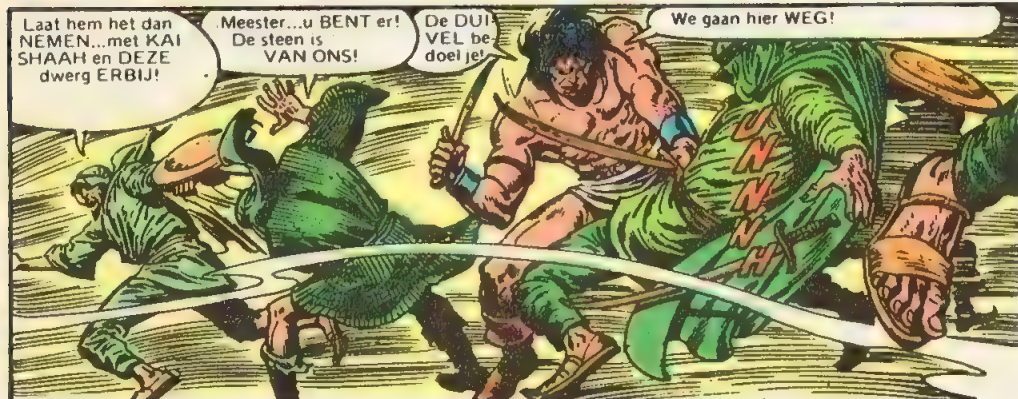

Laat hem het dan NEMEN... met KAI SHAAH en DEZE dwerg ERBIJ!

Meester... u BENT er! De steen is VAN ONS!

De DUIVEL beoogt je!

We gaan hier WEG!

Terwijl de onheilspellende demon geluidloos in de mist
VERVAAGT..., huivert Conan nog na.

Al het geschreeuw
is nu OPGE-
HOUDEN....

...en de barbaar
herinnert zich,
ondanks de pijn
in zijn gestaalde
lichaam, dat de
hand, die hem
raakte...LEEG
was.

Het is nu overal STIL, op het vreem-
de ruisen van die geheimzinnige,
onaardse WINDEN na.

En als het kolossale
fantom weer ver-
dwijnt door de
OPENSTAANDE
muren, waardoor
hij binnen kwam...

...verdwijnen de wind
en de kou MET hem...

ALSOOF ZE ER NOOIT
ZIJN GEWEEST....

Wanneer de drukkende
HITTE van de woestijn-
dag weer VOELBAAR
wordt, kan Conan zich
al nauwelijks meer de
kou die hij net gevoeld
heeft, HERINNEREN.

Hij begint al haast
te geloven dat die
kou, en het kolos-
sale MONSTER al-
leen maar VER-
BEELDING waren,
ontsproten uit zijn
barbaarse geest.

Maar het enige dat
nodig is om hem te
overtuigen, is een
blik met zijn staal-
blauwe ogen.....

...op de magere, knokkige HAND,
die nog steeds een grote lichtende
STEEN omklemt.

Ja, alles is weer hetzelfde, in de
tempel van Kara-Shehr... hetzelfde,
maar toch niet HELEMAAL....

Want het gebeente dat de beruchte steen vasthoudt, is niet langer ALLEEN.

EEN van de skeletten is klein, als van een DWERG...

...de andere is normaal...op een LITTEKEN na dat over de hele lengte van de schedel links over een gehavende OOGKAS loopt.

I twee mannen raakten het azuren oog aan en twee mannen STIERVEN

Temidden van het geweld van het HY-BORIAANSE TIJDPERK is geen plaats voor verdriet...laat staan voor tranen!

Maar Conan zal zich deze aanblik blijven herinneren, als hij ooit weer eens op het punt staat om de grens tussen de werelden van goden en mensen te overschrijden.

Hij zal het onthouden...hoewel er niet veel wijzer van geworden

BUITEN de tempel staat hij even stil...hij opent zijn mond en snuift de frisse OCHTENDLUCHT gretig op.

Het doe 'm goed

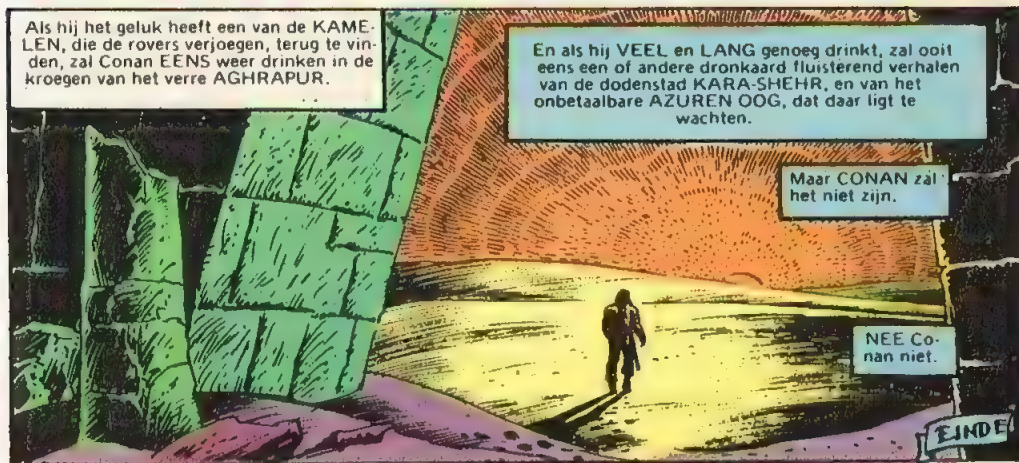

Als hij het geluk heeft een van de KAMELEN, die de rovers verjoegen, terug te vinden, zal Conan EENS weer drinken in de kroegen van het verre AGHRAPUR.

En als hij VEEL en LANG genoeg drinkt, zal ooit eens een of andere dronkaard fluisterend verhalen van de dodenstad KARA-SHEHR, en van het onbetaalbare AZUREN OOG, dat daar ligt te wachten.

Maar CONAN zal het niet zijn.

NEE Conan niet.

EINDE

STAN LEE
PRESENTEERT:

CONAN DE BARBAAR

PAS OP VOOR GESCHENKEN
UIT HYRKANIË!

Stel
dat je op be-
zoek bent in de
roerige Hyborea-
se eeuw, 12.000
jaar geleden,
berg je dan
maar.....

Want ieder moment kan
de vredige rust van je
armzalige leven worden
verstoord door paraderen-
de soldaten.....
arrogante edelen.....

...of zelfs door een woeste, langharige BARBAAR die als een waanzinnige
door de modderige straten stormt, terug van een missie die je nooit kunt
en ook nooit zult kennen.

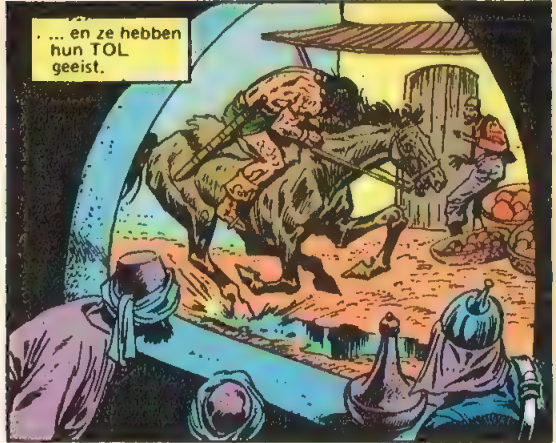

Hij zag dingen die jij nooit zult zien:
TOVENAARS in zeven kleuren, brandende
WINDEN, DUIVELS in donkere
woestijntempels....

.... dat alles
en nog meer
heeft hij
gezien....

... en ze hebben
hun TOL
geest.

Toch zou je deze morgen niet veel beter af zijn als je CAVALERIE-COMMANDANT was die voor de
veiligheid van de drukbevolkte stad AGHRAPUR, de hoofdstad van het koninkrijk TURAN, moest zorgen....

...maar uitverkorene van TARIM, dit zijn de BESTE mannen
die ik kon vinden voor de paleiswacht. Gezien de OMSTANDIG-
HEDEN denk ik dat ze....

• VUIL-
NIS, alle-
maal
vuilnis!

Oh, ik veronderstel dat je
gedaan hebt wat je kon,
Narim-Bey, want mijn zoon
Yezdigerd heeft voor z'n
oosterse veroveringstochten
de ALLERBESTEN
meegenomen....

Toch is je
vorst niet te-
vreden, hele-
maal niet
TEVREDEN.

Het lijkt erop, beste
Amytis, dat je dappere
strijder deze morgen
niet veel LOF ontvangt
van onze Koning
YILDIZ.

Zoals JIJ iets onloff-
elijks van mijn hand krijgt,
Feyd-Ratha als je JE MOND
niet HOUDT!

Nou ja, we zul-
len het er mee
moeten doen.
Toch zou ik

willen dat er
EEN grote ge-
spierde bruid
was om me tij-
dens m'n WAN-
DELINGEN te
beschermen....

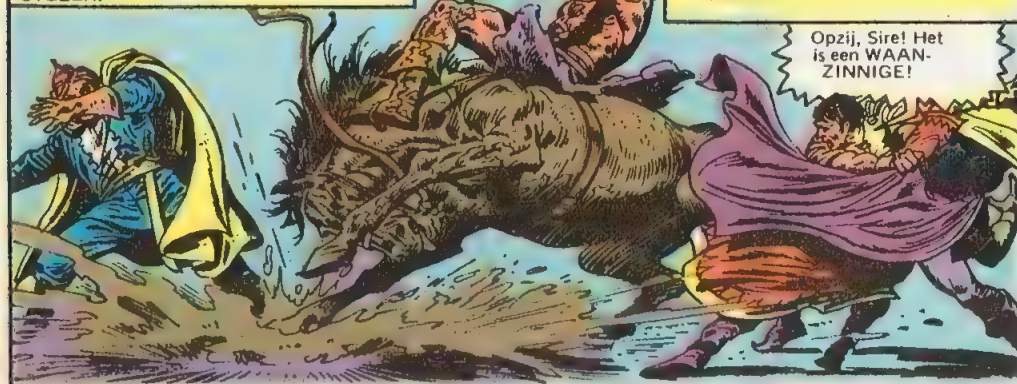

Ik had er
een in GE-
DACHTEN,
gezegende
van Tarim..

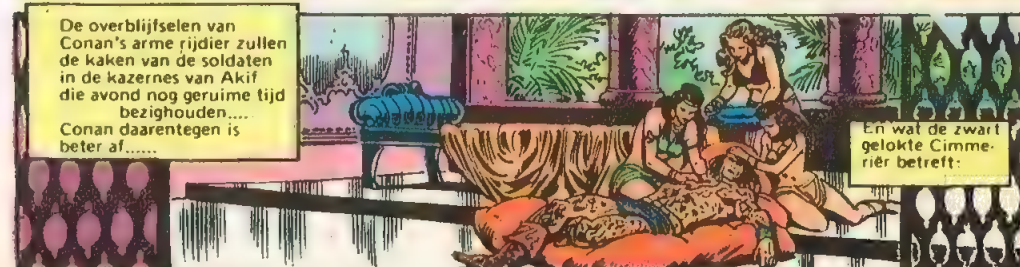
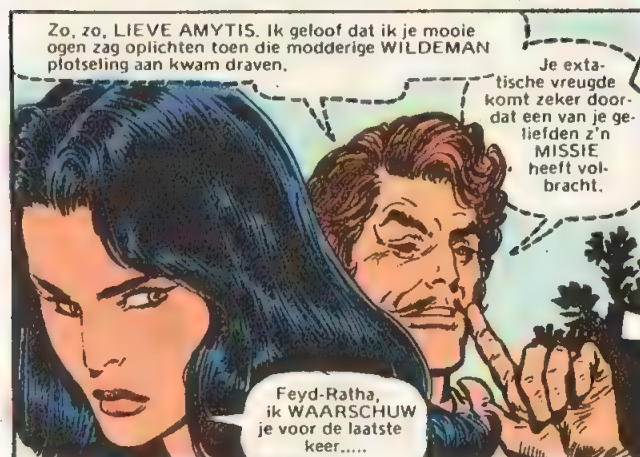

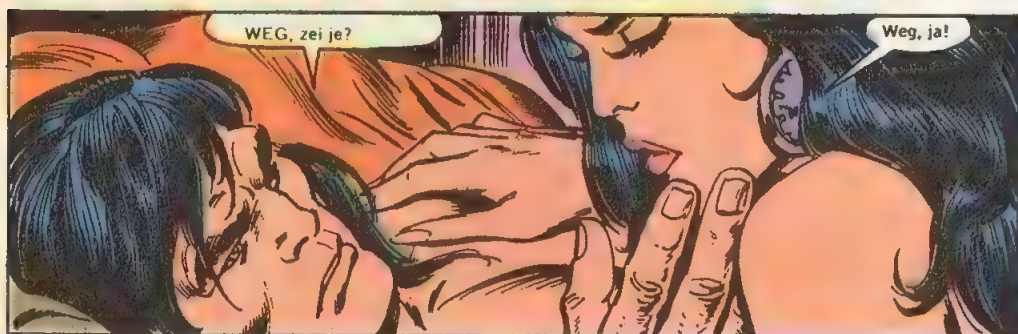
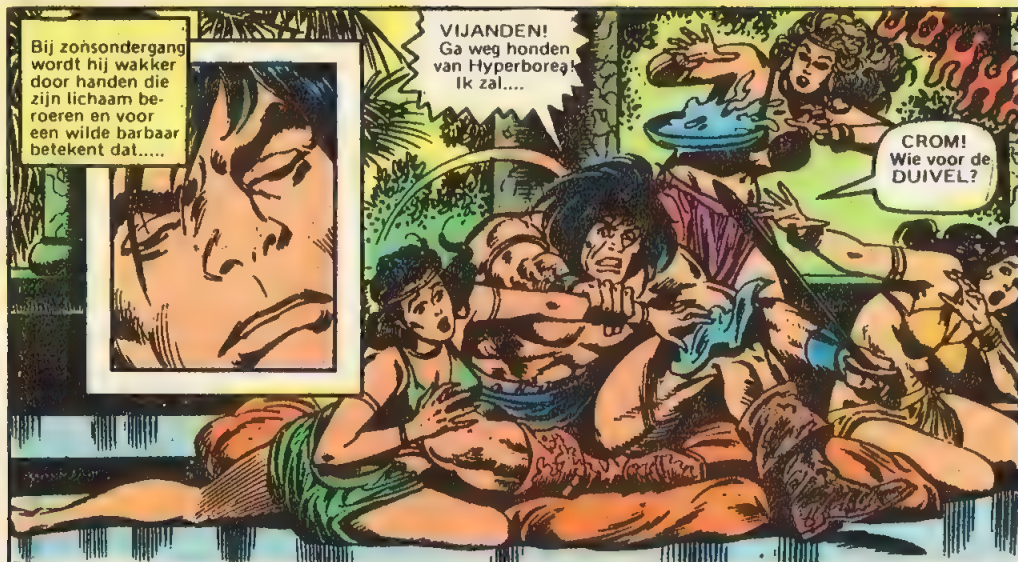
Het paard was NIET VEEL SOEPS. Toch was het 't beste dat Conan op de dorre vlaktes van de zuidelijke woestenijen had kunnen STELEN.

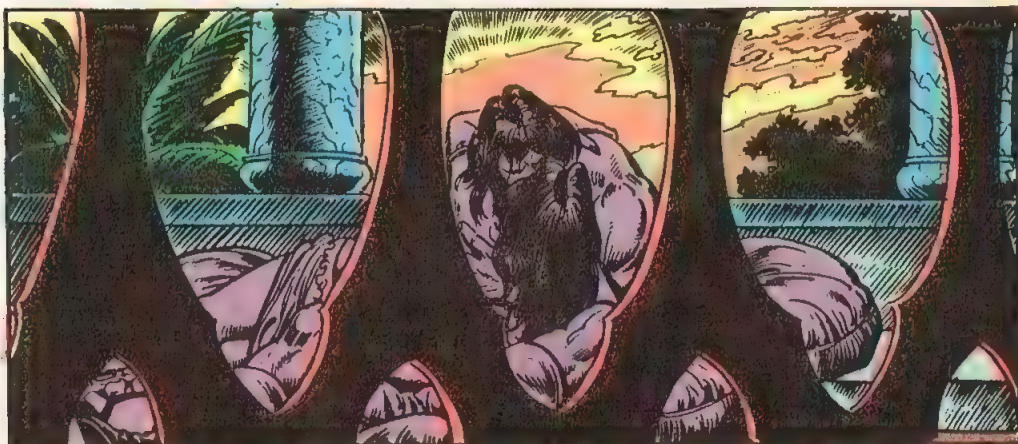
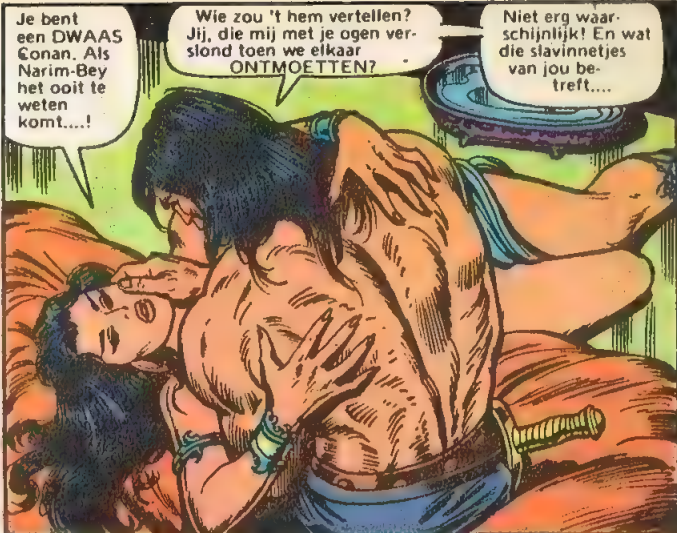

Je bent een DWAAS Conan. Als Narim-Bey het ooit te weten komt....!

Wie zou 't hem vertellen? Jij, die mij met je ogen verslond toen we elkaar ONTMOETTEN?

Niet erg waarschijnlijk! En wat die slavinnetjes van jou betreft....

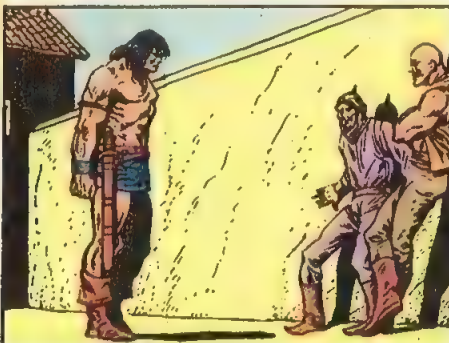
Maar al is het leven in de vertrekken van 'vrouw' Amytis de moeite waard, Conan's andere vaardigheden LIJDEN er onder.....

Want er is meer behendigheid en oefening voor nodig dan kracht, om een pijl raak te schieten...

Onmannelijk? Wat zou een lompe BARBAAR van mannelijkheid afweten, Swartha?

Kijk broer, ik heb 2 VROUWEN gehad die beter een boog konden spannen dan DAT daar!

"Beschaafde" mensch zijn vaak onbeschaafder dan WILDEN omdat ze weten dat ze doorgaans onbeschoft kunnen zijn zonder dat 't ze hun NEK kost.

Maar als een zwarte drukkende SCHADUW over hen valt.....

... staan twee onvoorzichtige TURANIERS op het punt te leren....

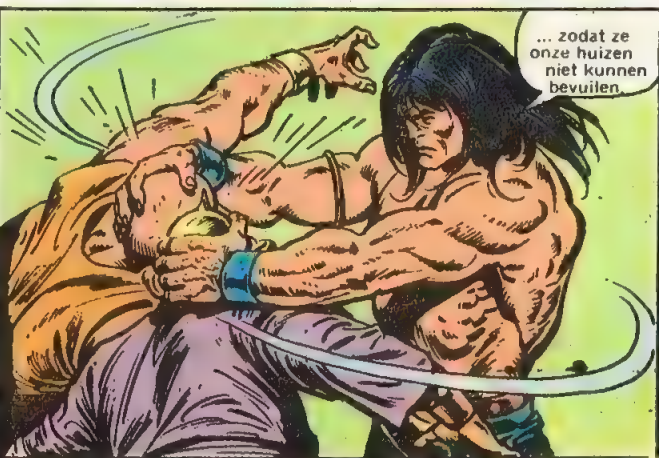
.... dat het heel gevaarlijk is om te GENERALISEREN.

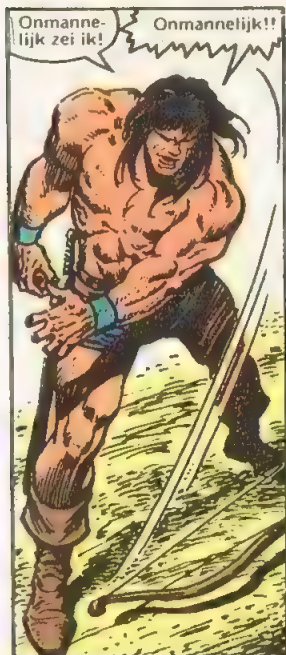
In CIMMERIE leggen we onze honden BUITEN aan de ketting.

... zodat ze onze huizen niet kunnen bevuilen

"Omdat je een vreemdeling bent weet je het niet, maar mijn zoon en erfgenaam YEZDIGERD verovert momenteel in naam van YILDIZ en TURAN de grote steden van onze Hyrkanische BUREN aan de Vilayet zee".

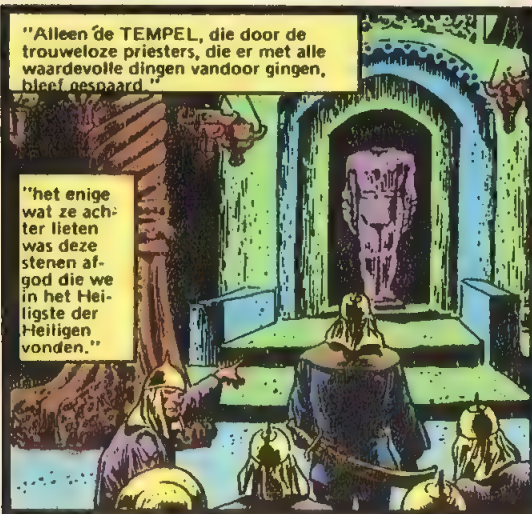

"een van de steden die hij verwoestte toen zij weerstand bood, was Makkalet, waar je nooit van GEHOORD zult hebben."

"Een andere hette RAZADAN, tenminste voor hij het PLATBRANODE."

"Alleen de TEMPEL, die door de trouweloze priesters, die er met alle waardevolle dingen vandoor gingen, bleef gespaard."

"het enige wat ze achter lieten was deze stenen afgod die we in het Heiligste der Heiligen vonden."

Waarom lieten de priesters het staan als het GEZEGEND was?

Op een EENVOUDIGE vraag past een eenvoudig antwoord; het beeld was te ZWAAR om snel weg te dragen toen Yezdigerd's leger op de deur klopte!

En vertrouw maar niet te veel op het feit dat ik alles te danken heb aan een STERK FAMILIELID!

Je kunt me de Gezegende TARIM noemen!

Razadan was slechts een van de tweelingsteden en men zegt dat het HOOFT dat er op past in de andere stad, DIMMORZ, is, die nu door m'n zoon belegerd wordt.

Als zij valt en het hoofd het lichaam siert zal iedereen in Hyrkanie weten dat YILDIZ zijn meester is!

Hij slaat weer eens door! VERGEET dat wij hier zijn. Kom Amytis we hebben veel in te halen!

Of had je andere plannen?

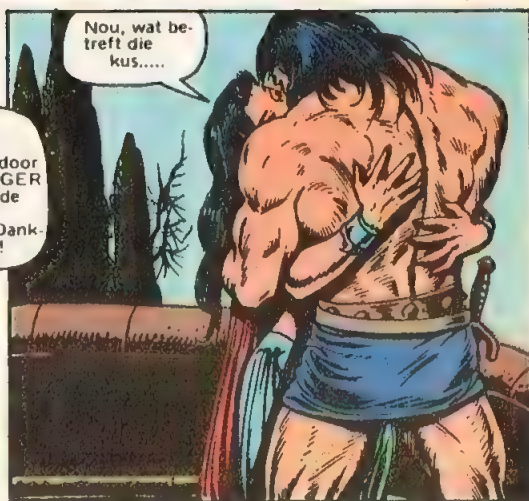
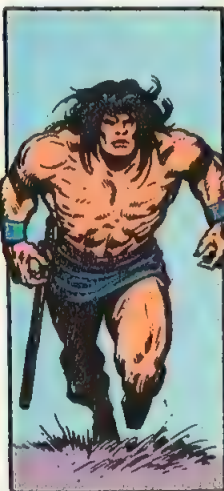
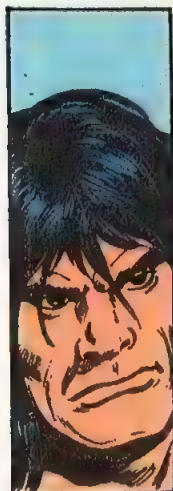
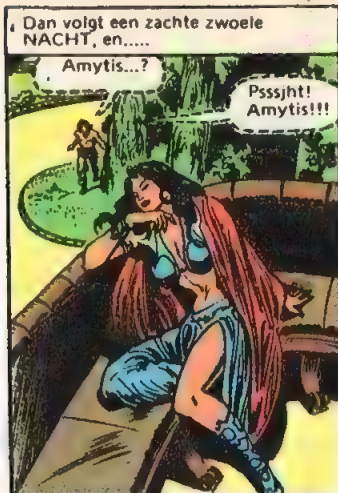
Nee, heer!

Misschien is het slechts de lichtval van de eerste zonnestralen maar als Narim-Bey's donkere ogen die van Conan kruisen, meent de barbaar een vreemde GLOED te ontdekken....

Een glimp van ACHTERDOCHT.... die makkelijk kan over slaan in HAAT!

De volgende morgen wacht Yildiz het aan de vorst van Turan en vader van de wereld-veroverende Yezdigerd verschuldigde eerbetoen....

En tussen zijn lijfwachten staat CONAN. Hij heeft maar weinig geslapen en voelt zich in z'n uniform als een aangeklede aap.

Begrijpelijkwijze LACHT niemand.

Eindelijk komen de TROEPEN aan....

Het Oosten en de stank van de dood met zich meedragend.

Daar gaan ze.... ze spekken zowel de Koning's schatkist als die van de TA-VERNEBAZEN.

De ogen van de mooie AMYTIS dwalen van CONAN naar....

Naar een lange DROEVIG kijkende man in priesterhabijt....

....en naar wat hij zo voorzichtig draagt.

Trompetgeschal doet de menigte VERSTOMMEN. Dan....

Ach! Precies waarvoor ik heb GE-BEDEN! Het HOOFD dat past op de stenen afgod uit Razadan!

Een geschenk Sire, van uw nieuwe onderdanen in DIMMORZ...

....van wie deze nederige priester er EEN is!

Prachtig! Prachtig! Als het hoofd op 't beeld staat zal IEDEREEN weten wat het GROOTSTE rijk is! Ik.... oef.... puff....

Laat mij u helpen, gezegende van Tarim!

Onzin. Ik kan....OEF!

Nou, misschien toch een beetje...

Narim-Bey is waarschijnlijk
BETER AF.

Een massie-
ve hand
SCHAKELT
hem snel
UIT....

Als het levende INSTRUMENT
van de wraak van een volk, ver-
plettert de zwijgende, dodelijke
goem in dezelfde seconde de
zoon van een ADELIJKE fami-
lie en een toevallige voorbij-
ganger....

Beiden ver-
enigend in
de grote
gelijkmaker,
DE DOOD!

Deze mannen zijn
KAMERADEN...
daarom rent een
donkerharige
BARBAAR woest
het slagveld op...

... om te er-
varen dat
steen mach-
tiger is dan
een zwaard....

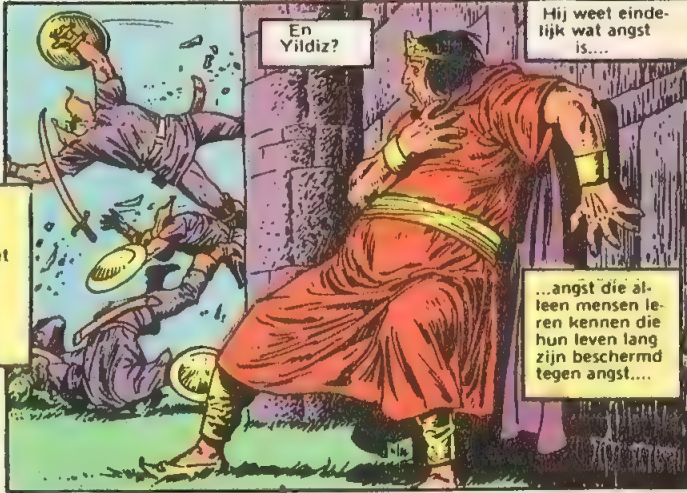

.... en om NEER-
GEMAAID te wor-
den door levenlo-
ze ledematen.

Intussen staat de EUNUCH-
priester met gebalde vuisten,
hijgende benige borst en geslo-
ten ogen, verkrampd van pijn...

...alsof
hij met
andere
ogen ziet
en met
andere
handen
slaait.

En
Yildiz?

Hij weet einde-
lijk wat angst
is....

...angst die al-
leen mensen le-
ven kennen die
hun leven lang
zijn beschermd
tegen angst....

...en die op een dag wakker wordt om te merken dat een **DONKER SPOOK** aan zijn deur rammelt.

...snakkend naar zijn Koninklijke ziel.

Een op de grond gevallen **BIJL** wordt nu gegrepen door sterke eeltige **VINGERS**.

Het effect is groter dan dat van zwaarden of speren en hakt grote **STUKKEN** van het **VLEESLOZE** ding af...

...en dus slaat Conan keer op keer toe...

Koning en Cimmeriër zitten in de **VAL**, omringd door stalen hekken van de paleistuin.

Helaas... het blijkt zinloos....

En als Conan's staalblauwe ogen wanhopig een **UITWEG** zoeken....

...ziet hij voor het eerst de **AMULET** in de magere hand van de Hyrkanische priester.

Hij weet wat dat betekent.

Maar het volgende ogenblik tillen enorme **HANDEN** hem op....

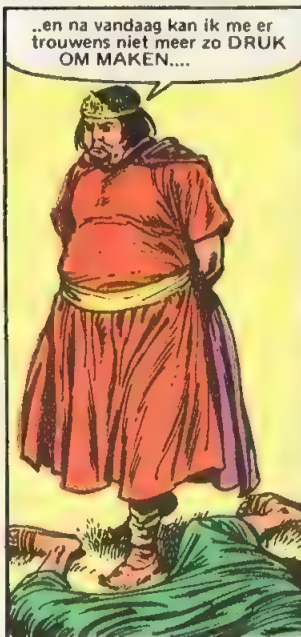
...om hem als **MENSELIJK** wapen te gebruiken....

...een wapen dat het leven uit de Koning moet stampen!

En wat wil Narim-Bey? Dat lezen we straks in : Het Gouden Skelet/
De Gouden Schedel. Maar nu eerst 'n tweede verhaal van Al Williamson.

AL WILLIAMSON

DE DWALENDE PLANEEET

Je bent Ludwig Hauptmann en je doceert aan een Amerikaanse Universiteit... jaren geleden werd je beschouwd als een van de voornaamste geleerden ter wereld... maar die tijd is allang voorbij, en nu wordt je alleen nog maar geduld als een onschuldige, ouderwetse professor in basis-astronomie...

Hoewel ze niet populair meer zijn, geloof ik nog steeds in mijn theorieën, die allemaal gebaseerd zijn op een grondgedachte: het universum is een plaats van orde en doelmatigheid!

Daar kunt u niet ZEKER van zijn, professor! Niemand heeft ooit bewezen dat het universum niet gewoon geregeerd wordt door KANS en TOEVAL!

Je kunt op vele manieren iets te weten komen.... en een daarvan is VER-TROUWEN dat uit intuïtie geboren is!

Daar gaan we weer... van astronomie naar filosofie is maar een klein stapje!

Plotseling gaat de deur van het planetarium open en een opgewonden student stuift naar binnen....

Hebben jullie het nieuws gehoord?! De sterrenwacht meldde net dat er een reusachtige planeet koers zet naar de AARDE!! Waarschijnlijk botst hij morgen ergens TEGEN ons aan!

Daarna verlaat je de Univer- siteit en gaat naar de dicht- bijgelegen stad... als je rond- loopt merk je, dat ieder- een er net zo over denkt als jouw stu- denten....

Niemand heeft nog hoop... je denkt dat je collega's er misschien anders over denken, en daarom ga je naar de sterrenwacht..... maar zelfs daar....

In ieder geval komt de planeet op ons af. Ik denk dat hij ons morgen omstreeks twaalf uur raakt!

Wat een ironie... Jarenlang hebben we ons ZORGEN gemaakt over de mogelijkheid van een nucleaire oorlog en nu worden we vernietigd door een kosmisch geval, dat één-op-de-biljoen keer plaats vindt!!

Je draait je om en loopt zwigend weg.

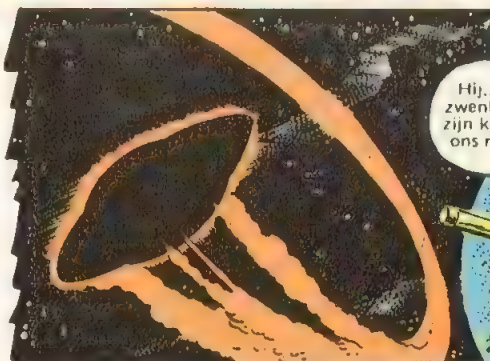
Ze hebben allemaal zoveel vergeten, ze hebben vergeten VER-ROUWEN te hebben...

Uren gaan voorbij.... uren waarin de enorme planeet dichterbij de aarde komt! Weldra is het avond....

Je laat het zo niet eindigen.... Je laat onze jaren van hard werken en vooruitgang niet voor niets geweest zijn. Je laat ons leven en vooruitgang maken.... totdat we onze BESTEMMING bereikt hebben. Ik weet zeker dat je het doet! Ik weet het, binnen in het diepste van mijn ziel!

De volgende morgen..... Het is elf uur vijftien... als het zo doorgaat zal de zwarte planeet in vijfenveertig minuten tegen de aarde aan botsen.... dan, plotseling, gebeurt het....

Hij.... hij zwenkt! Hij wijzigt zijn koers! Hij zal ons niet raken!

Kijk, daar! Door de kijker zie ik, dat hij iets laat VAL-LEN!

Het object, dat eruit gegooid was, was een CYLINDER! En nadat deze geopend was....

Dames en heren.... de boodschap, die in de cylinder zat, is in het Engels geschreven! En waarvan we dachten dat het een planeet was, is in werkelijkheid een vreemd RUIMTE-VAARTUIG! De boodschap luidt: nu de aarde op het punt staat ruimtereizen te gaan maken, willen de andere werelden ons VERWELKOMEN bij de gemeenschap der planeten!

Het is de volgende dag en je geeft weer college....

En wat is, volgens jullie, het belangrijkste dat jullie dit semester geleerd hebben?

'We hebben geleerd dat u GE-LIJK had, professor! Er heerst orde en doelmatigheid in het universum.... en het was dwaas van ons er geen vertrouwen in te hebben!

Je stopt even om je ogen af te veegen, omdat je overweldigd wordt door een groot gevoel van dankbaarheid! Je weet, dat je GELIJK had! De mensheid heeft een prachtige taak te vervullen en we staan op het punt onze eerste wankelende stappen op weg naar de sterren te zetten... om die taak te vervullen!

EINDE.

STAN LEE PRESENTEERT: CONAN DE BARBAAR

Rotath van Lemurië was stervende.

Het bloed gulpte niet meer uit de diepe zwaardhouw onder z'n hart, maar toch was Rotath nog bij bewustzijn in een vreemde tempel op een eiland ver van huis.

Rotath was een TOVENAAR geweest... een priester der Goden....

Al stervende gebruikte hij zijn laatste adem om Godslastelijke vervloekingen over zijn verraders uit te spreken.

Vervloekingen over ASFODEL IV, de trouweloze Koning van Lemurië, die hem had geveesd en die een verbannen WILDE had gestuurd om hem te vermoorden, ver van de tempel waar zijn kracht het grootst was.
Vervloekingen over zijn eigen VLEES, dat een makkelijke prooi was geweest voor een scherp zwaard in een gespierde hand. En vooral vervloekingen over de man die hem de DOODSKUS had gegeven .... Kull de Atlantier, KULL DE VER-NIETIGER!

HET GOUDEN SKELET

Rotath VREESDE de dood en uit angst werden zijn Godslasteringen luider, zelfs toen hij een onuitsprekelijke vloek uitsprak over ZIJN EIGEN BEENDEREN!

In een laatste woede-uitbarsting schreeuwde hij de NAAM die HIJ nooit tevoren had durven uitspreken!

Toen stierf hij, eindelijk glimlachend.

Jaren gingen voorbij en werden eeuwen; eeuwen werden een EEUWIGHEID. De groene OCEANEN stegen en schreven een episch gedicht. Het RITME ervan was verschrikkelijk om te horen, MENSENRASSEN kwamen en gingen als de seizoenen. Vele bergen op aarde verzonken en vele EILANDEN werden voor altijd bergen... waarop spookachtige TEMPELS werden neergezet...

Toen op een dag...

...tuurde een MAN naar een bergpiek, een reiziger uit verloren landen... en hij verbaasde zich over de in mist gehulde top.

Bloedzuigers zetten zich vast op z'n schouders, modder zoog aan z'n in sandalen gestoken voeten... toch klom hij verder.

Tenslotte stond hij op gladde stenen die ooit onder de zeespiegel hadden gelegen....

Wellicht voelde hij op dat moment dat hij de eerste man SINDS EEUWEN was.....

Die deze tempel van
VERROTTING en
DOOD betrad.

Ongelovig en angstig staarde de bergbewoner naar de half
verpulverde AFGOD op zijn troon... naar de gebarsten
ZUILEN die op de een of andere manier de TAND DES
TIJDS, het verzinken en de wedergeboorte van continen-
ten, had doorstaan.

Maar de ogen van de bergbewoner werden
vooral getrokken door hetgeen obsceen
was neergesmeten op de treden voor de
altaar-troon:

Een menselijk
SKELET....

...waarvan de
BEENDEREN
blinken als massief
GOLD!

De bergstam van de man was in op-
stand gekomen tegen AGRAPHUR
en met goud konden wapens worden
gekocht bij de sympathise-
rende HYRKA-
NIERS.

Zijn eigen
geluk niet
gelovend,
kwam hij be-
hoedzaam
DICHTER-
BIJ.

Hij stak langzaam en
voorzichtig z'n hand uit

Tenslotte legde hij z'n
hand op de GOUDEN
SCHEDEL....

...en een plotselinge DOODSKREET
verbrak de stilte toen vlees van het ENE
lichaam overvloede naar het ANDERE,
en NIEUW leven voor OUD werd
verwisseld....

Daarna werd alles weer STIL in de
tempel der naamloze Goden.

STAN LEE PRESENTEERT: CONAN DE BARBAAR 147

Maanden zijn voorbij gegaan sinds die huiveringwekkende ochtend, de lauwe OPSTAND van de Turanische bergstammen is ongewoon hevig geworden daar de Turanische PRINS YEZDIGERD druk bezig is Hirkkanische stadstaten te veroveren via de BINNENZEE.

Maar KONING YILDIZ, vader van Yezdigerd en drager van de Turanische kroon, heeft andere dingen aan z'n hoofd dan het opbouwen van een Rijk. Eén daarvan is een groepje van Aghrapur's beste mannen, dat de winderige noordelijke woestenij is ingetrokken.....

DE VLOEK VAN DE GOUDEN SCHEDEL

ROY
THOMAS
tekst.

NEAL
ADAMS
tekeningen.

Geïnspireerd op het
verhaal van ROBERT E.
HOWARD - schepper van
CONAN.

JUMA is de schepping van L. SPRAGUE
DE CAMP en LIN CARTER en wordt
gebruikt met hun toestemming.

Oorlog is een vreemde zaak: als een man iemand doodt is hij een HELD voor zijn makkers, maar toch is hij gewoon een MOORDENAAR...

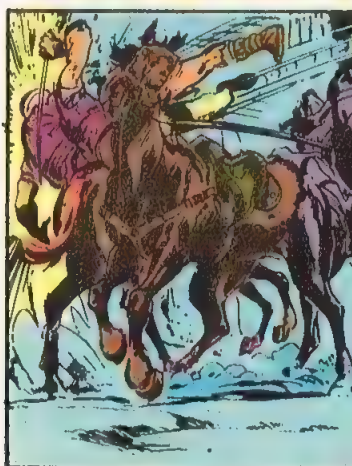

...voor de broeders van de vermoorde!

Oorlog is niet alleen vreemd, maar ook WREED...

Een spel van een blinden de God

... in een gevecht waar één-oog Koning is".

Je hoeft Juma de zwarte, niet te bedanken, Cimmerier!

We zijn toch zeker allemaal, BROEDERS...

onder onze huid?

Maar de rest van jullie lillie-blankhuidjes... kijk eens hoe jullie Kapitein vecht! Jullie doen toch niet voor hem ONDER?

Laten we hem helpen, Kushiet!

Nog iets vreemds: het ene moment staat een man midden in de belangstelling....

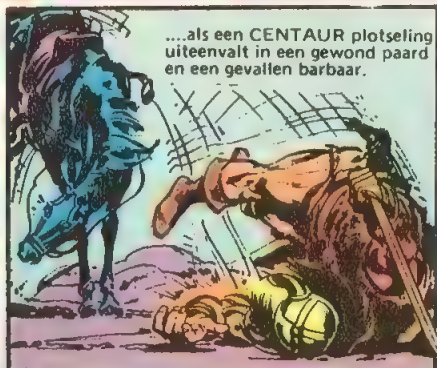
...en het volgende moment is hij alleen nog maar voer voor aasgieren....

...en biedt geen enkele hulp meer aan dat voor wiens bescherming hij stierf.

Eerst ziet hij
een ster...

Dan nog een...
en weer een...

Ten slotte trillende
concentrische cir-
kels... die naar bui-
ten uitstralen,
totdat ze zich
vormen...

...tot iets... een man...

Zo... einde-
lijk WAK-
KER, hè?
Goed zo.

Als je niet tot bewustzijn was gekomen voor we
WEGGINGEN had ik je moeten DRAGEN!

Hé! Ieder-
een dood,
behalve wij
tweeen?

En onze opdracht! Ze
gaven ons tweeën geen
slavenwerk... vanwege onze
AFMETING!

MOND DICHT, bui-
tenlandse honden...
totdat we bij de
zonnevallei
zijn!

Okay...
bergbewo-
ners... de
tijd van ver-
trek is ge-
komen!

...en de grijze
WOLVEN
zorgen voor
onze GE-
WONDEN!

Laat de sneeuw-
gieren helpen bij
onze DOOD!...

Sprekens is VERBODEN, maar
misschien is dat tenslotte wel een
ZEGEN. Want de achterdocht
waarmee blanken zwarten be-
kijken en andersom,
bestaat al LANGER
dan VANDAAG.

Jammer ge-
noeg!

Zwijgend huiver-
de zwarte reus
in de harde, kou-
de winden, die
voor Conan niets
bijzonders
zijn.

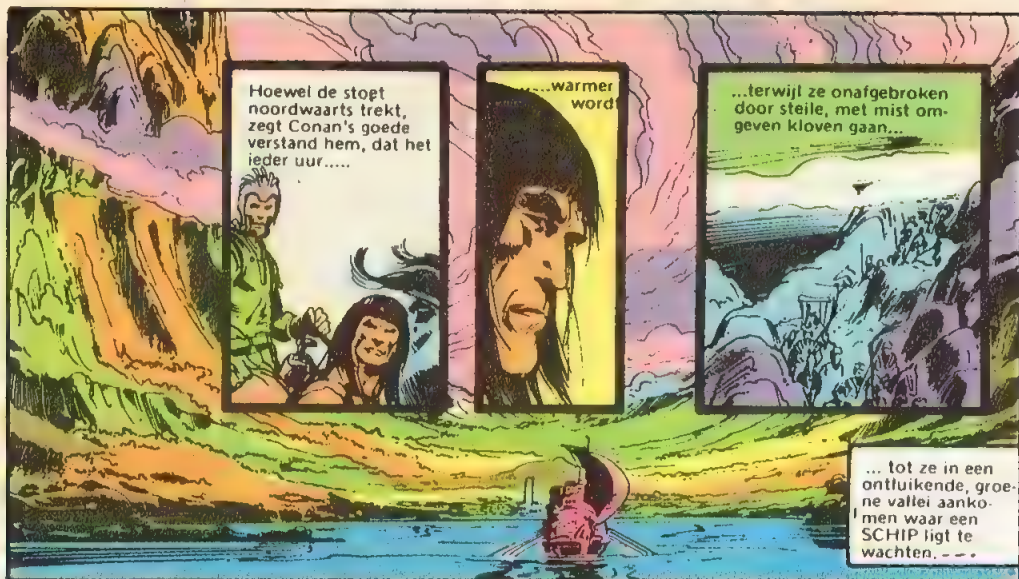
... en alleen het dunne gor-
dijn van haar draagstoel be-
schut degen voor wier be-
scherming een veertigtal
Turaniërs stierven:

PRINSES
YOLINDA...

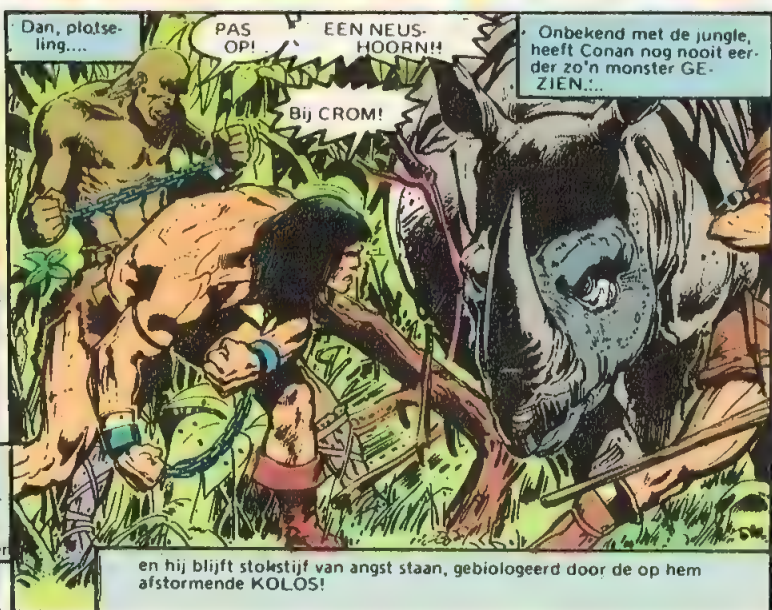
...jonge dochter van
YEZDIGERD, klein-
dochter van Koning
Yildiz.

... en de laatste tijd
leerlinge van het Noord-
delijk KLOOSTER van
het HEILIGE HART
VAN TARIM.

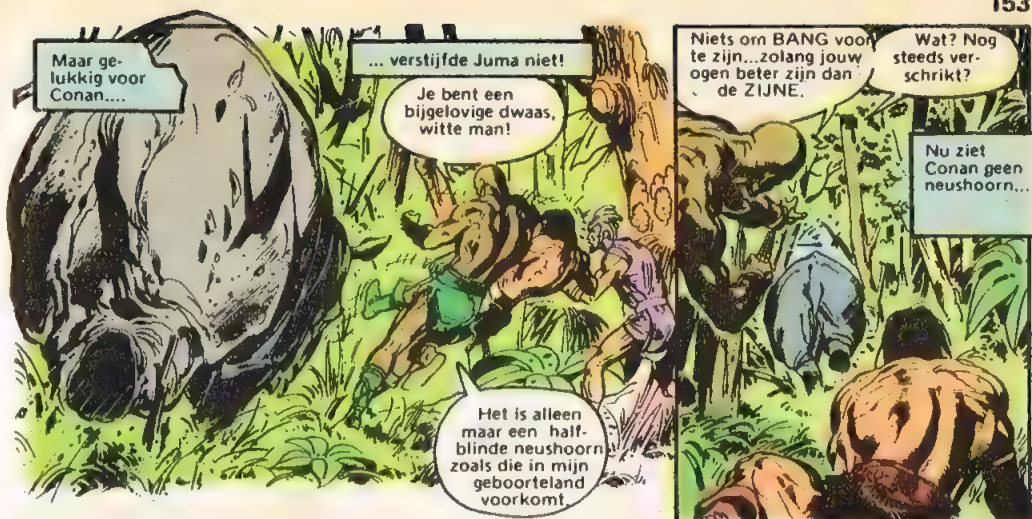

En Conan's huid jeukt... niet alleen door de drukkende HITTE, die hem vreemd is, maar ook door een groeiend gevoel voor groot GEVAAR. Maar woorden kunnen, net als sluiers, dingen verhullen die we niet willen zien.

... maar een nog groter, reptielachtig monster... dat abrupt vanuit het niets toeschiet...

... om te bewijzen dat IEDER wezen voedsel is voor een ander.

Appels van DERKETA! Wat voor duivelsgebroed was DAT???

Toch niet zo dapper, he, Kushiet, als je zelf iets ziet wat je niet kent?

Toch bedankt voor het duwtje.

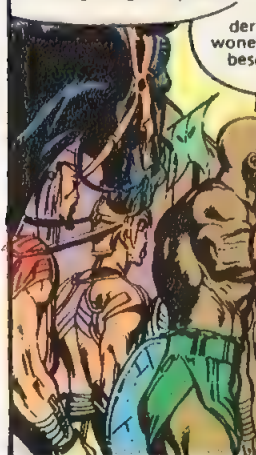
We zeiden toch... MOND DICHT!

Even later stopt de stoet eindelijk...

... voor een hoge, zilverachtige citadel, midden in een EEUWEN-OUDE STAD.

Hierover hoorde ik enige weken geleden een gemartelde gevangene spreken.

Hij vertelde een LEGENDE over hoe een nieuwe leider bij de bergbewoners kwam... hun beschaving bijbracht...

... en hen naar een stad met een toren bracht, ... hij alleen wist waar die lag!

Ik ben erachter gekomen dat er evenveel waarheid schuilt in legendes als in iemands heiligste EED.

Soms nog MEER!

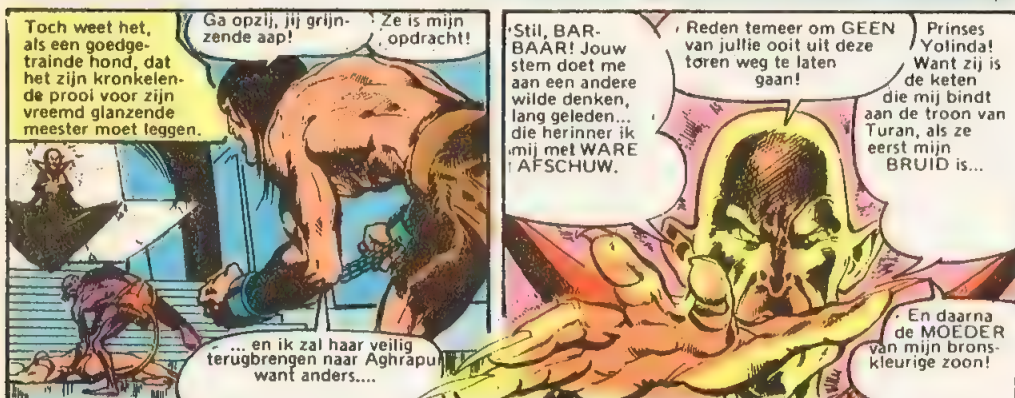
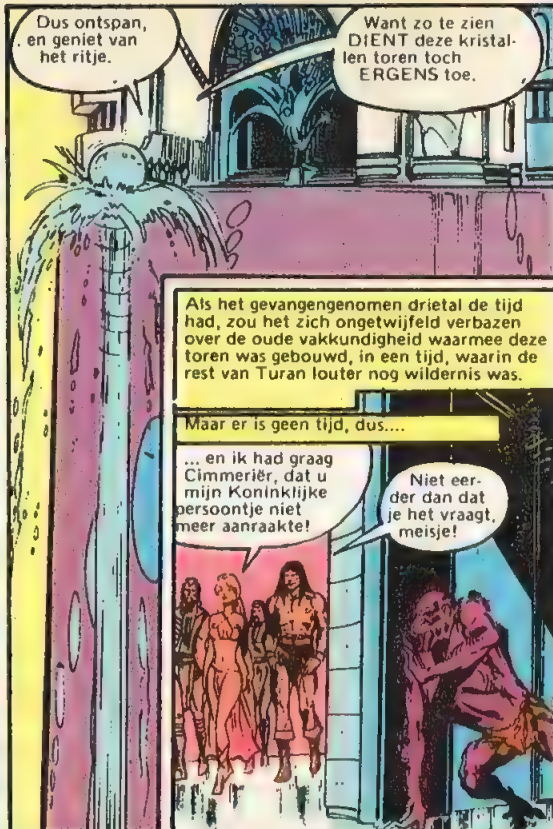
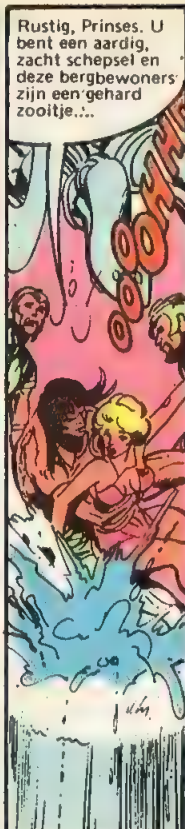
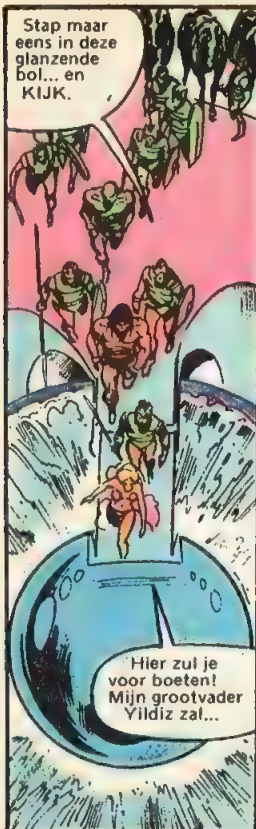
Maar er zit geen DEUR onder in die toren.

Het is vast alleen maar een holle buis!

Denk jij dat, hond?

Maar nu....
Anaxor, m'n
diertje...

Nog iets vreemds: of het Bavian-monster
BEGRIJPT de zacht gesproken woorden
van zijn meester... of hij Kiest gewoon
dit moment om op de barbaar af te
sluipen....

... hij laat zijn
hoektanden zien
die nooit zo scherp
zouden blijven van
het eten van mensen

Je hebt
nu lang ge
noeg met je
eten ge-
speeld,
Anaxor.

Sla nu
maar toe!
DOOD!!

Een half-menselijke kreet
komt uit een gespitste
mond... een bundel ge-
spannen, spieren... en dan
plotseling een SPRONG!

Maar Conan is veel sneller dan zijn
machtige tors doet vermoeden, en hij
ONTWIKT de wild slaande klauwen...

... en gooit hand-
gesmede boeien
om een luchtpijp
die tenslotte
moet ADE-
MEN!

Het beest-ding is sterker
dan een mens... zelfs sterker
dan een goed GESPIERDE
Cimmeriër... zoals het onge-
twijfeld had bewezen....

... als het LANGER ge-
leefd had!

Okay, jullie
boerenkinkels
zijn uitgedost
als KRIJ-
GERS!....

Laten we eens
kijken of JULLIE
bedrevener zijn
in vechten dan
deze dode
AAP
HIER!

PAK HEM!
DOOD
HEM!

Ter ere van
jullie Goddelijke
VORST! Ter ere
van Rotath..

DE ALLES-VER-
OVERENDE!

Cbnan werd geboren op een razend SLAGVELD....

Dus zijn enige ANTWOORD op de wrede nieuwe vorst van de bergbewoners staat groot geschreven in BLOED... met zwiepende kettingen....

Barbaar! Je HOUDT OP met mijn beste krijgers af te slachten!

... en wel meteen...

Of, bij de klauwen van AAP. MEESTERS... Turanische erfgenamen of niet....

Ik SNIJ Prinses Yolinda de KEEL af!

JIJ DUIVEL!

Dit keer bleek-huid, heb je nu eens volkomen gelijk!

Die met GOUD beklede hond IS een duivel, en hij betovert je!

Hoezo? Nergens over, Cimmerier...

Waar HEB je het over??

alleen hier over!!

AIEE

Jij zwarte DUIVEL! Ik geef geen steek om het meisje... maar WIJ moesten voor haar zorgen!

Bij Crom, ik vil je ebbehouten huid en spijker hem...

Niet zo haastig ik spieste de PRINSES niet...

... maar Rotaths AAP... die al DOOD was...

Ik onderschatte je, zwarte man!

... en dacht er niet aan je te hypnotiseren...

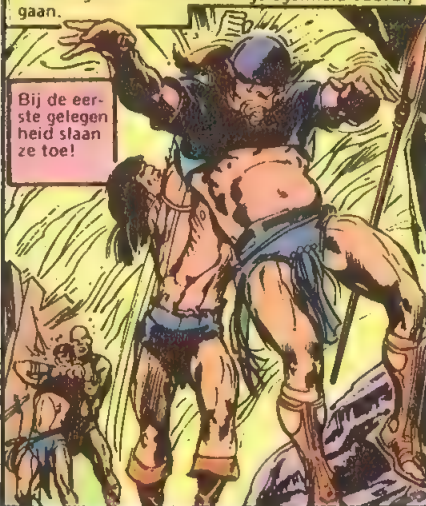

"... en als er niets is, ontdekken we misschien een uitweg uit dit duivels-oord!"

Dit wanhopige, vreemd bijelkaar-horende tweetal laat geen twee keer een gelegenheid voorbij gaan.

Bij de eerste gelegenheid slaan ze toe!

Vlug Conan, misschien opent deze lorrie voor ons de weg naar de VRIJHEID!

Laat eens kijken of dat, wat VOOR ons ligt, ons meer bevvalt dan, dat wat achter ons ligt.

DAAR gaan we!

Niet gooien!

Maar... ze ontsnappen via de zone, die de MEESTER zelf ons verboden heeft binnen te gaan!

Inderdaad!

En ik wed, dat die twee snel zullen ontdekken waarom het verboden was!

De lorrie rijdt door het pikke donker... en twee barbaren verwachten ieder ogenblik dood gedrukt te worden tegen een harde rotswand.

Maar ze verwachten NIET....

...wat er echt gebeurt...

Een plotselinge, bottenkrakende STOP....

...een tuimeling in een akelig luninescentie naast een onderaardse STROOM...

... en even later een huiveringwekkend gesis dat ze al eerder gehoord hebben...

Mitra! Deze grot is vast de voederplaats van DRAKEN!

Al! Dat is vast het monster dat de EENHOORN verslond....

Of anders zijn broer!

Vergeet zijn familie maar... RENNEN!

We halen die steiger NOOIT op tijd!

En INDERDAAD is een drakestap tien keer zo groot als die van hen....

Maar grootte is tenslotte maar **BETREKKELIJK**.

En op dat moment verrijst er **IETS** uit de ondergrondse stroom... een sidderend, walgelijk, slijmach-
tig monster....

Met een glinsterende beweging schiet het toe... nee, glijdt 't boven op het angstaanjagend gillende reptiel, dat nu niet langer jager is....

maar **PROOI**...

Dan begint
het ding te....
eten!

Alle **DUIVELS** bij
Crom! Het is een of
andere **SLAK**!

Het **MAAL** dat hij
aan de draak heeft houdt
hem wel een tijdje
BEZIG!

Mensen zijn vreemde wezens. Als zij
op het randje van hun ondergang
staan en ze kunnen nog ergens van
profiteren, dan doen ze dat... mis-
schien net iets te **LANG**!

Het goud ligt
hier voor het
oprapen, dus,
waarom
niet?

JUMA!

Zeg maar niets
meer, Cimmeriër

Plotseling zien Conan
en Juma een zijtak van
de tunnels van de berg-
bewoners en rennen
er op af....

...en ze
worden
gedreven
door
ANGST!

Ajujo! Had die slak
nog niet **GENOEG**
aan die draak?

Je zou toch
zeggen van wel!
Je **VRAAGT**
je **AF**....

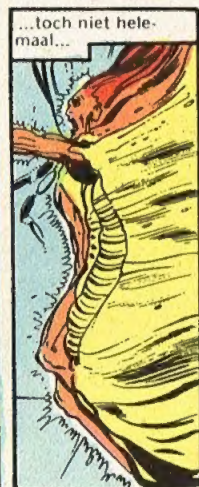
Geen antwoord... de reuzeslak glibbert STEEDS DICHTER naar de rand van de fontein, precies achter de hijgende CONAN.

Jij bracht die duivel hier, barbaar....

Dus vecht jij er ook maar mee, totdat het meisje en ik veilig zijn...

Reeds bij Oberon verschenen:

f4,50 per pocket

f4,50 per pocket

f4,50 per pocket

